

tabor

številka 4, april 2010, letnik LV
revija Zveze tabornikov Slovenije

28. Skupščina ZTS

33. NOT

Intervju: Samo Ćec

Novice

Foto: SiNi

Prava zimska pravljica

Taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj smo preživeli še en res odličen vikend v samem osrčju narave. Od 5. do 7. marca smo PP-ji in grče v koči tik pod vrhom Smrekovca izkoristili res še zadnjo priložnost, da se družimo z tetko zimo, kajti kaj kmalu bo v naše kraje prišla pomlad.

Pogoji za zimske radosti so bili res imenitni, saj je bilo snega več kot dovolj. Gradili smo iglu, se kepali, sankali, si sami kuhali svoje dnevne obroke in preživeli dolga dva večera ob kitari in petju. Le kaj bi še želeli boljšega?

SiNi

Blagovna znamka taborništva

Rodove obveščamo o lanski pridobitvi - novem dodatnem logotipu WOSM-a, ki ga lahko uporabljamo skupaj z obstoječim ZTS logotipom. Novi logotip je registrirana blagovna znamka, katere uporaba brez soglasja ZTS kot nosilca za Slovenijo je prepovedana.

Pri uporabi obstajajo natančna navodila tako za pozicijo, barve kot velikost in kombinacije. Posledično vas naprošamo, da se pred uporabo obrnete na pisarno ZTS oziroma Ano Britovšek (ana.britovsek@gmail.com) ali Barbaro Bačnik (baca@rutka.net), ki vam bova poslali navodila, dogovor o uporabi blagovne znamke SCOUTS in materiale v več formatih za uporabo (logotipe).

Pozitiv in negativ - pravilna in dovoljena. Svetovni skavtski logotip je sestavljen iz skavtske lilije, imena in slogana Taborniki ustvarjamo boljši svet.

KRATKA OBRAZLOŽITEV:

VIZIJA - Tabornike povezuje velika ideja, poslanstvo. Taborniki imamo željo in vizijo ustvarjati boljši svet.

Svetovni skavtski znak - SKAVTSKA LILIJA kot simbol ostaja.

Glavni komunikacijski cilj: Povečati prepoznavnost in ugled naše organizacije, v širši javnosti razjasniti in sporočiti, da je ZTS in le ZTS članica svetovne skavtske organizacije.

Barbara Bačnik - Bača, načelnica za odnose ZTS z javnostmi

GG zimovanje na Obretanovem

Nekaj čez 30 tabornikov iz Rodu Pusti grad Šoštanj je tri dni, od 12. do 14. marca, preživelo v taborniški koči na Obretanovem pod Uršljo goro.

Že sam začetek zimovanja je napovedal pravo dogodivščino. Avtobus je otroke namreč odpeljal do Slemena, od tam naprej pa so otroci peš krenili proti Obretanovem. Njihov vodič je bil Tilen Potočnik, ki jih je po nekajurnem pohodu v snegu varno pripeljal do cilja. Utrujenost se otrokom ni poznala, saj so po krepčilni večerji bedeli še dolgo v noč.

Drugi dan so imeli pester program. Dopoldan so se učili

Foto: SiNi

osnov vrisovanja na karto in se učili signalizacije s semaforjem in morsejem. Še pred kosilom so se razdelili v skupine in vsaka skupina je izdelala svoj zimski bivač za večerno igro. Takoj po kosilu je bila na vrsti šaljiva orientacija, ki je potekala v okolici Obretanovega. Po večerji je bila na vrsti težko pričakovana nočna igra (capture the flag), po koncu igre pa je sledila še prisega, kjer so novopečeni GG-ji dobili svoje prve zelene rutice.

V nedeljo je sledilo še vrednotenje, razdelitev nagrad najboljšim na sobotni orientaciji in seveda obvezno pospravljanje. Sledilo je slovo od Obretanovega in pohod do Ivarčkega jezera, kjer je tabornike čakal avtobus, ki jih je odpeljal nazaj v Šoštanj.

Za nami je torej še en res odličen vikend v dobri taborniški družbi.

Lep taborniški pozdrav,

SiNi

Tabor maj-junij

Naslednja, dvojna majsko-junijska številka Tabora izide 14. maja. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. april.

Uredništvo

Taborniški feštival

Bliža se 22. april - dan tabornikov in dan Zemlje. A še pred njim je na vrsti 17. april. Dan, ko naj bi vsa Slovenija čistila svojo majhno deželico, ki je na posameznih predelih že tako onesnažena, da nas je lahko pošteno sram, da tako zanemarjamo naravo, po drugi strani se pa hvalimo, kako doma ločujemo odpadke.

A 17. aprila 2010 bomo počeli še marsikaj drugega. Ljubljanski taborniki bomo v počastitev dneva tabornikov in dneva Zemlje pripravili že 14. Taborniški feštival. Ker je to naša tradicionalna prireditev, je zaradi čistilne akcije nismo morali kar tako ukiniti. Vemo, da vas bo letos zato nekoliko manj, a kljub temu v priprave ne vlagamo nič manj energije in dobre volje. Trudimo se, da vam pripravimo čim več raznolikih delavnic in pester spremljevalni program z glasbo. Delavničarji so se udeležili dveh pripravljalnih sestankov, kjer so predstavili svoje predloge za delavnice, in ideje so bile res pestre in zanimive. Če se mi včasih zazdi, da mladi nimajo več domišljije, me taborniki pogosto prijetno presenetijo. In koliko dobrih idej prinesejo z mednarodnih akcij! Res zanimivo. Res vredno udeležbe (tako mednarodnih akcij kot Feštivala).

Če bi se radi spustili z veliko žičnico, streljali z loki, žonglirali, se podali na progo preživetja, zvedeli kaj o ločevanju odpadkov, se vozili s kanuji, se slikali na pravem policijskem motorju, pocukali gasilce za rovak, spoznali nekaj prebivalcev ljubljanskega živalskega vrta in doživeli še marsikaj drugega, potem je park Tivoli 17. aprila med 10. in 13. uro prava lokacija, da v naši družbi preživite sončno sobotno dopoldne. Ne pozabite, sonce je že naročeno.

Ker pa smo taborniki le taborniki in smo tako ali drugače povezani z naravo, se bomo udeleženci in organizatorji Feštivala čistilne akcije udeležili po končanih delavnicah in poskrbeli za lepši Rožnik z okolico. Dobimo se ob 13.30 na spodnjem koncu Jakopičevega sprehajališča, kjer boste dobili rokavice, vreče za odpadke in na listu vrisano lokacijo čiščenja.

Torej, 17. april 2010 bo zares pester, vsaj za Tivoli si upam trditi, da bo. Lepo vabljeni, da se nam pridružite. Če boste kje drugje, pa vam želim, da se imate tudi tam lepo, mi se bomo zagotovo imeli.

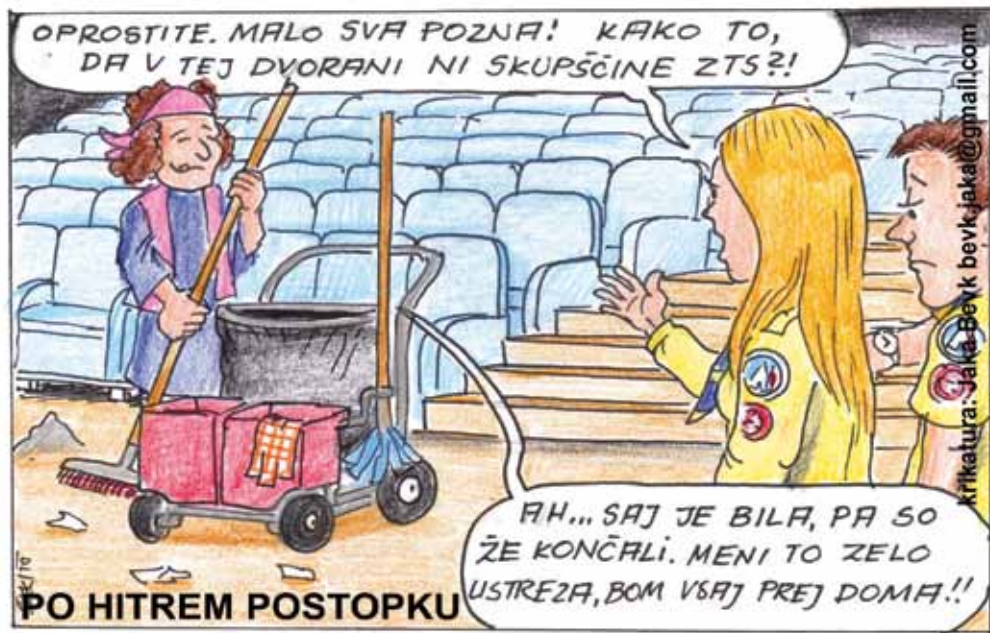
Ana Britovšek, vodja Taborniškega feštivala

- 12 Faca vod U11
- 15 Intervju: Samo Gec
- 18 NOT
- 21 Priloga eduAkcija
- 34 Skupščina ZTS
- 36 Škalska liga
- 40 Očistimo Kranj
- 46 Dotik

Igrivo in zanimivo na Škalski ligi. Foto: SINI

Navadni pasji zob

Simona Strgulc Krajšek

Aleša Mrak

Spomladi na toplih svetlih gozdnih tleh skoraj po vsej Sloveniji zacvetijo čudovite rastline z nenavadnim imenom. Ime so dobile zaradi podolgovate in pri vrhu koničaste čebulice, ki po obliki spominja na pasji zob. Rastline imajo po dva suličasta lista, ki sta navadno rdeče pegasta, in le en velik škrlatnordeč cvet. Ta zaradi nazaj zavihanih cvetnih listov nekoliko spominja na cvet pozno poleti cvetoče ciklame, ki pa s pasjim zobom ni v sorodu. Navadni pasji zob je pri nas zavarovana vrsta.

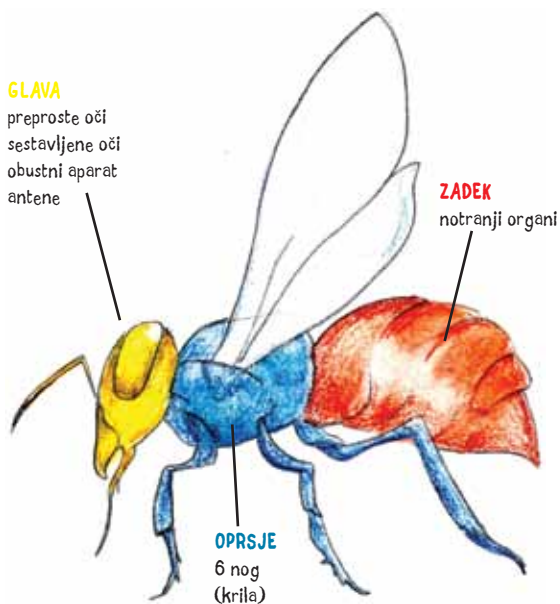
Žuželke

* **KOZAK**

Žuželke so najuspešnejša skupina šesteronožcev (sem uvrščamo poleg žuželk še nekaj drugih skupin živali, ki so žuželkam zelo podobne), saj jih najdemo praktično povsod: na kopnem, v sladkih vodah, v jamah in celo v morju. Lahko celo rečemo, da vladajo našemu planetu! Točnega števila vrst ne vemo, ocene pa se gibljejo nekje med 900.000 do 1 milijon vrst.

Najbolj razširjena skupina znotraj žuželk so hrošči. Za njih sta značilna dva para kril, od katerih so prva trda krila, druga pa so opnasta krila, s katerimi letajo. Ločimo mesojede (označeni z *) in vsejede hrošče.

Telo žuželk je pokrito s hitinastim zunanjim ogrodjem in je sestavljeno iz treh delov: glave, oprsja in zadka. Na glavi najdemo nekaj preprostih oči, par sestavljenih oči in tako imenovani obustni aparat, ki je značilen za vsako skupino žuželk. Lahko je na primer lizalo-sesalo (muhe), sesalo (rilček pri metuljih), bodalo-sesalo (komarji), grizalo (hrošči) itd. Poleg tega najdemo na glavi tudi zanje značilne členjene antene. Glavna značilnost oprsja je seveda šest nog.

Vse žuželke imajo točno šest nog! Pajki tako niso žuželke, saj jih imajo 8. Na oprsju so pri nekaterih vrstah prisotna tudi krila (en ali dva para). V zadku se nahaja večina notranjih organov: prebavilo, dihala, 'srce', izločala.

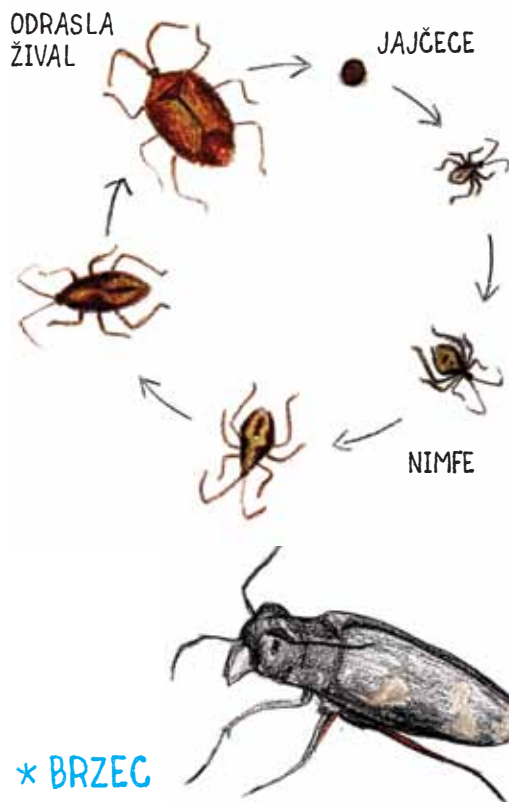
Žuželke lahko preprosto delimo na tiste s popolno in tiste z nepopolno preobrazbo.

RILČEKAR

Nepopolna preobrazba:

Žuželko, ki se je izlegla iz jajčeca, imenujemo nimfa in se ne razlikuje bistveno od odrasle živali. Je dejansko njena pomanjšana oblika, ki še nima kril. Z vsako levitvijo - menjavo hitinastega skeleta - žuželka postaja večja in ni opaznega prehoda v odraslost.

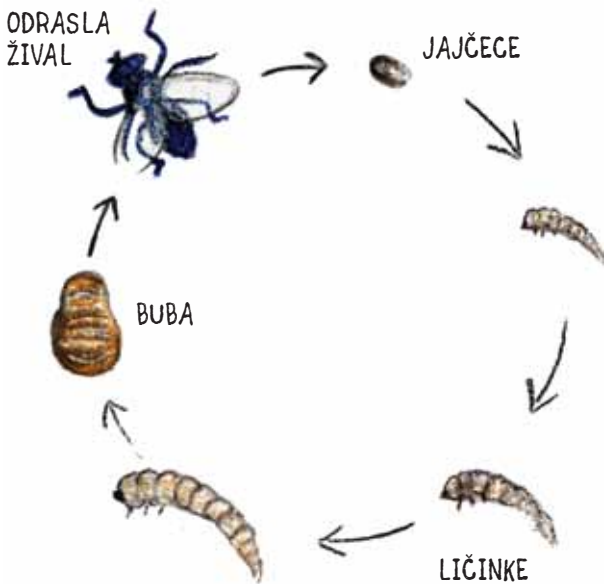
* **BRZEC**

PIKAPOLONICA

Popolna preobrazba:

Žuželki, ki se izleže iz jajčeca, pravimo ličinka. Največkrat so črvaste oblike in se od odraslih živali močno razlikujejo, ne le po videzu, ampak tudi po načinu življenja. Po nekaj letitvah se ličinka zabubi. V bubi se njeno telo skoraj v celoti spremeni in iz nje prileze na plan odrasla žival. Najbolj poznan primer je preobrazba gosenic v metulje.

* KREŠIČ

Zanimivosti iz sveta žuželk:

- Žuželke so najpomembnejši oprasevalci rastlin (npr. čebele).
- Žuželke vidijo tudi barve, ki jih mi ne. Večina jih ne vidi rdeče barve (izjema so npr. metulji).
- Ena izmed največjih žuželk na svetu je hrošč goljat (uvrščamo ga med skarabeje), ki lahko tehtata tudi preko 100 gramov. Živijo v tropskih predelih Afrike.
- Nekatere tropske mravlje imajo tudi žela (naše nas le močno ugriznejo)
- Krojaške mravlje, ki živijo v tropih, nosijo v svoja mravljišča velike količine razrezanih listov (po katerih so tudi dobile ime), ki pa jih ne pojedjo, ampak jih uporabijo za gojenje gliv, s katerimi se hranijo.

KOZLIČEK

Literatura:

- Richard J. Brusca, Gary J. Brusca: Invertebrates, 2. izdaja, 2003. Sinauer Associates
- Simona Prevorčnik: Navodila za vaje iz zoologije nevretenčarjev
- <http://sl.wikipedia.org/wiki/žuželke>
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Insect>
- <http://www.naturalworlds.org/goliathus/>

Razvedrilo

Urša Može

Med igro na cvetočem travniku so se žuželkam pomešala krila. Poveži prava krila z njihovimi lastniki in tako pomagaj rešiti nastalo zmedo!

Velikonočna košarica

Načrt preriši na poljuben karton. Izreži po črti. Po črtkani črti prepogni - da bo šlo prepogibanje lažje, potegni preko črtkane črte s škarjami. Izreži še pol centimetra širok trak, ki ti bo služil za ročaj. Škatlico sestaviš tako, da konice trikotnikov zalepiš malce višje od osnovnega kvadrata. Tako ne dobiš kocke, ampak košarico. Nanjo zalepi trak za ročaj. Škatlo po želji okraši, vanjo pa daj pobarvano jajce, remenko ali pirh.

Pa obilo zabave!

Sive celice

Sudoku

6		9	7			3		2
				5	6		8	
		8		3				
			4	6		8		
4	5			9				3
8	9	7		1	2		6	5
			6	2	1			
		2			8	5		1
9				7		6		

Premetanka

»Slovenske turistične točke«

Vstavi besede: Otočec, Blejski vintgar (v premetanki: BVINTGAR), Pohorje, Goričko, Škocjanske jame (v premetanki: ŠKOCJANSKEJ), Rinka, Planica, Piran

Š	E	R	T	Z	U	I	O	P	Š	A	S
K	O	T	O	Č	E	C	F	P	G	H	D
O	H	J	K	L	Č	Ž	C	I	V	B	N
C	M	R	I	N	K	A	K	R	J	P	Z
J	Š	P	O	U	Z	T	R	A	E	O	T
A	Č	L	K	J	H	G	F	N	D	H	S
N	S	L	O	V	E	N	I	J	A	O	G
S	B	V	I	N	T	G	A	R	L	R	S
K	E	D	C	V	F	R	T	G	B	J	A
E	J	G	O	R	I	Č	K	O	U	E	L
J	D	E	K	F	A	N	O	L	U	S	F
T	J	P	L	A	N	I	C	A	S	D	A

Opise iz premetanke povežite z ustreznimi rekami.

1. Ime slapa pod Okrešljem.	A. Otočec
2. Prelepa narava. Otok. Grad.	B. Piran
3. Slikovita soseska, ki jo je ustvarila reka v bližini Bleda.	C. Škocjanske jame
4. Hribovje na katerem je naše največje smučišče	Č. Rinka
5. Edina slovenska znamenitost registrirana pri UNESCO..	D. Blejski vintgar
6. Ledeniška dolina, ki je sinonim za smučarske skoke.	E. Pohorje
7. Na severovzhodu države je lepa gričevnata pokrajina.	F. Planica
8. Starodavno pristaniško mestoce.	G. Goričko

Kviz - Taborniška (ne) znanja

Prijateljskemu vozlu lahko rečemo tudi ...

- križni voz.
- dvojni tkalski voz.
- opičja pest.

Obročki za taborniške rutke se izdelujejo iz ...

- sredinske pentlje.
- kravatnega vozla.
- turške glave.

Kakšna je nevarnost pri sredinski pentlji, če zanka ni pravilno izdelana?

- Ni nevarnosti.
- Lahko začne drseti.
- Lahko se razveže.

Kateri vozni uporabljammo za privezovanje zastav na drog?

- Enojni tkalski voz.
- Preprosta zanko.
- Križni voz.

Turška glava je v bistvu ...

- opičja pest.
- volkova pest.
- medvedja pest.

Rešitve marčevskega kviza: 1 - a, 2 - b, 3 - c, 4 - a, 5 - b.

Rešitve: 1 - d, 2 - a, 3 - e, 4 - f, 5 - c, 6 - g, 7 - h, 8 - b.

Taborniška (ne)znanja

Vozli - 3. del

V tokratnji številki vam predstavljam nekaj navidez nekoliko nenavadnih, a vsakodnevno uporabnih vozlov. Pokukajte tudi v kviz!

Kravatni vazel

Uporablja se za zavezovanje ploščatih koncev trakov, ki se pri večjih sunkovitih obremenitvah ne smejo razvezati. Vozel izdelamo tako, da najprej zavežemo navaden vazel na eni strani in ga z drugim koncem z obratne strani vpletemo.

1 2 3

Opičja pest (turška glava)

Je predvsem okrasni vazel, s katerim si taborniki izdelujemo obročke za rutke.

1 2

3 4

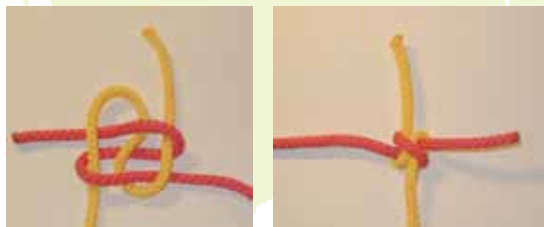
Združevanje zank

Dve zanki (enojni osmici) prepletamo, da s tem podaljšamo zelo gladko vrv ali ribiški laks, ker bi drugi vozli pri tem drseli. Tako ribiči na debelejši laks privežejo tanjšega s trnkom, saj je pod vodo manj opazen.

Križni vazel (prijateljski vazel)

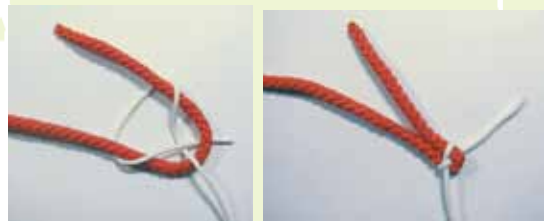
Uporabljamo ga za privezovanje konca ene vrvice na sredino druge (mreže, mostovi iz vrvi) ali če morajo iz enega vozla potekati štiri vrvi v različne smeri. Taborniki ga drug drugemu zavežemo na rutkah kot vazel prijateljstva - prijateljski vazel, ki ga sme razvezati le tisti, ki ga je zavezal.

1 2

Enojni tkalski vazel (zastavni)

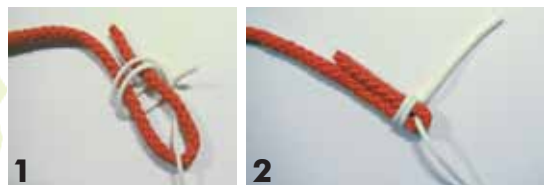
Uporablja se za zavezovanje koncev dveh različno debelih vrvi, za privezovanje zastave na drog oziroma nosilno vrv (ko ni prenapetosti sicer uporabljamo dvojnega) in za pletenje mrež.

1 2

Dvojni tkalski vazel

Uporaba je enaka kot pri enojnem, le da zaradi dvojnega ovitja bolje drži, posebej pri velikih napetostih in neenakomernih obremenitvah, če je velika razlika v debelini vrvi ali če so vrvi mokre.

1 2

Faca vod U11 - TU in TAM (ter nekje vmes)

Vod U-11 sestavlja 13 zelenih in ena vijolična rutka, tista vodnikova. Njihova posebnost je, da so vedno tu in tam - z nasmehom na obrazu in iskrivimi očmi mladostnikov večino akcij Rodu II. grupe odredov Celje barvajo s pisanimi barvami. So zagnani, veseli, marljivi, prijetni, sončni, energični in občudovanja vredni, ker te znajo vedno znova pozitivno presenetiti.

Kako ste si izbrali ime voda in kaj točno pomeni?

Izbrali smo si ga na nekem sestanku, pomeni pa Urških 11 (U-11), ker je bila Urška takrat še naša vodnica.

Kako dolgo ste že pri tabornikih in kdo vas je navdušil zanje?

Večina štiri leta, nekateri pa več ali manj. Navdušili so nas prijatelji, ljubezen do narave, bratje in sestre ter seveda propagandne akcije.

Kaj vam je pri tabornikih najbolj všeč?

Najboljše je na bivakiranju, taborjenju in tekmovanjih.

Kaj vas poleg taborništva še zanima?

Ker nas je v vodu veliko, imamo radi različne stvari - eni prisegajo na šport, spet drugi pa na lenarjenje in spanje.

Kako po navadi potekajo vaši vodovi sestanki, kaj največkrat počnete?

Učimo se orientacijo in topografijo, signalizacijo ter se igramo poučno-zabavne igre.

Opišite nam vašo najboljšo taborniško dogodivščino, ki ste jo doživeli kot vod?

Državni mnogoboj z zanimivo prigodo, kako smo se tam izgubili na orientaciji.

Kaj bi povedali o vašem vodniku Zoranu?

Je strog, zabaven, prijazen, pripravljen pomagati, te veliko nauči, ni pa tečen.

Česa se v prihodnosti pri tabornikih najbolj veselite?

Norih akcij in tekmovanj, prestopa v PP in obnovitve našega tabornega prstora v Kokarjah.

Maja Lupše

Matej Koren

Kmečka lastovka - ptica leta 2010

(*Hirundo rustica*)

Zagotovo poznate majhno ptico z lesketajočim modročrnim hrbtom, rjasto rdečim grlom, belim trebuhom in dolgim škarjastim repom. Kmečke lastovke je namreč spomladi in poleti zaradi njihove glasnosti, ko v velikih skupinah posedajo na žicah in drogovih, skoraj nemogoče spregledati. V letu se nam sicer zdi lastovka popolnoma črna, vendar jo zaradi značilnega repa zlahka prepoznamo.

Življenjski prostor

Kmečke lastovke najlažje opazimo na podeželju, kjer predstavljajo pomemben del kulturne krajine, ki jo je oblikoval človek, s tem pa tudi njen današnji življenjski prostor. Gnezda gradijo visoko pod stropom v hlevih, ker se prehranjujejo z letečimi žuželkami, ki jih je tam v izobilju. Žal pa se s tehnološkim razvojem kulturna krajina spreminja in uničuje, to pa povzroča upadanje števila kmečkih lastovk pri nas. Tudi zato je Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS) kmečko lastovko izbralo za ptico leta 2010.

Razmnoževanje

Gnezda so skledaste oblike in pripeta visoko pod strop. Glasne mladiče z žuželkami hranita oba starša, ko pa so že približno tako veliki kot odrasli osebk, odletijo iz gnezda. Starša jih še naprej hranita, kar lahko večkrat opazujemo na žicah električne napeljave.

Selitev

Kmečke lastovke odletijo zgodaj jeseni, ko se temperature nekoliko znižajo in posledično ni več dovolj hrane. Dolgo pot čez Sredozemsko morje in afriške puščave ves čas spremljajo plenilci, vročina in izčrpanost, zato mnogi mladiči selitve ne preživijo. Spomladi, ko se temperature dvignejo, se vrnejo ter z glasnim čebljanjem na žicah in svojim značilnim elegantnim letom

hitro opozorijo nase. Povsod po Evropi je zato postala simbol pomladi ali poletja in postala del številnih pregovorov, ugank in vraževerja, kot recimo ljudsko prepričanje, da bo tistemu, ki uniči gnezdo kmečke lastovke, krava dajala kravno mleko, kokoš pa sploh ne bo več nesla jajc.

Ali veš...

- da samice izbirajo partnerje glede na dolžino repa, saj je samec z daljšim repom spretnější pri letenju in lovljenju žuželk?
- da je kmečka lastovka tudi simbol srečne vrnitve in je pri mornarjih zelo priljubljen motiv za tetoviranje?
- da je eleganten let lastovk v svojih dramah Tit Andronik in Rihard III. uporabil za primerjavo veliki angleški dramatik Shakespeare?

Lastovkam lahko pomagamo

Pri gnezdenju in ohranjanju številčnosti lastovk, jim lahko pomagamo tako, da v hlev namestimo gnezdilne poličke ali dolge žeblice, kjer bodo lažje zgradile varno gnezdo, seveda pazimo, da jih namestimo dovolj visoko. Okna v hlev puščamo odprta, zasedenih gnezd pa se nika-
kor ne dotikamo.

Alenka Mrakovčič

Piet Munsterman

IO ZTS - stran vodstva

Obisk svetovne skavtske pisarne

Med 2. in 4. marcem sta člana svetovne skavtske pisarne v Sloveniji opravila tehnični obisk glede kandidature ZTS za organizacijo svetovne skavtske konference in foruma mladih v letu 2014. V torek sta si na Rogli, ki ju je naravnost navdušila, ogledala kapacitete za forum, v sredo in četrtek pa so sledili še ogledi Gospodarskega razstavišča in hotelov v Ljubljani za potrebe konference.

Po obisku je bilo oddano tudi poročilo, ki je bilo skupaj s priporočilom naših dveh gostov podlaga za odločitev svetovnega skavtskega komiteja o tem, da je ZTS tudi uradni kandidat za organizacijo teh dogodkov.

Potrditev WOSM-a

Na svojem zasedanju v Kanderstegu, med 19. in 21. marcem, je svetovni skavtski komitej razpravljal o primernosti ponudb potencialnih gostiteljev svetovnih skavtskih dogodkov v letih 2014, 2017 in 2019. Komitej je ugotovil, da ponudba ZTS ustreza vsem zahtevam in potrdil uradno kandidacijo ZTS za organizacijo 40. svetovne skavtske konference in 12. svetovnega skavtskega foruma mladih, ki bosta potekala leta 2014.

Akademija znanj

Organizira se Akademija znanj - modularne delavnice za vse, ki želite svoje taborniško znanje obogatiti z vsebinami, ki jih na "običajnih taborniških izobraževanjih" ponavadi ne slišite oziroma v le v manjšem obsegu. Dodali bomo tudi nekaj že slišanih, vendar predstavljenih v drugačni luči. Vabljeni v ČŠOD Burja, na Sečo, 24.-25. aprila 2010. Prijave na polona@scout.si do 20. aprila.

Evropski skavtski simpozij

Med 4. in 7. marcem je v Budimpešti potekal 4. Evropski skavtski simpozij. Po krajšem pregledu dogajanja v evropski regiji v zadnjih treh letih, smo se usmerili v prihodnost in začrtali smernice delovanja v naslednjem triletju.

Na simpoziju se je ZTS priključila iniciativi jugovzhodne Evrope, ki je postala številčno najmočnejša interesna skupina znotraj regije, začelo pa se je tudi intenzivno lobiranje za dve kandidaturi ZTS, in sicer za organizacijo svetovne skavtske konference in foruma mladih ter za mesto v evropskem skavtskem komiteju, za katerega se poteguje bivši načelnik ZTS, Tomaž Strajnar - Blondi.

Zaključno zasedanje na simpoziju. Foto: Pavel Trantina

28. Skupščina ZTS

20. marca je v prostorih Gospodarske zbornice v Ljubljani potekala 28. Skupščina ZTS. Le-ta je bila uspešna in je minila presenetljivo hitro ter brez zapletov. Načelniki in načelnice ter starešine rodov so sprejeli vsa poročila o dejavnosti ZTS v preteklem letu, poročila Nadzornega odbora in Častnega razsodišča, poročilo o 13. Zletu ZTS Pomurje 2009 ter finančno poročilo za leto 2009, potrdili pa so tudi finančni načrt za leto 2010. Prav tako se je skupščina seznanila z informacijo o poteku priprav na kandidacijo ZTS za organizacijo 40. svetovne skavtske konference (Ljubljana) in 12. Svetovnega skavtskega foruma mladih (Rogla).

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

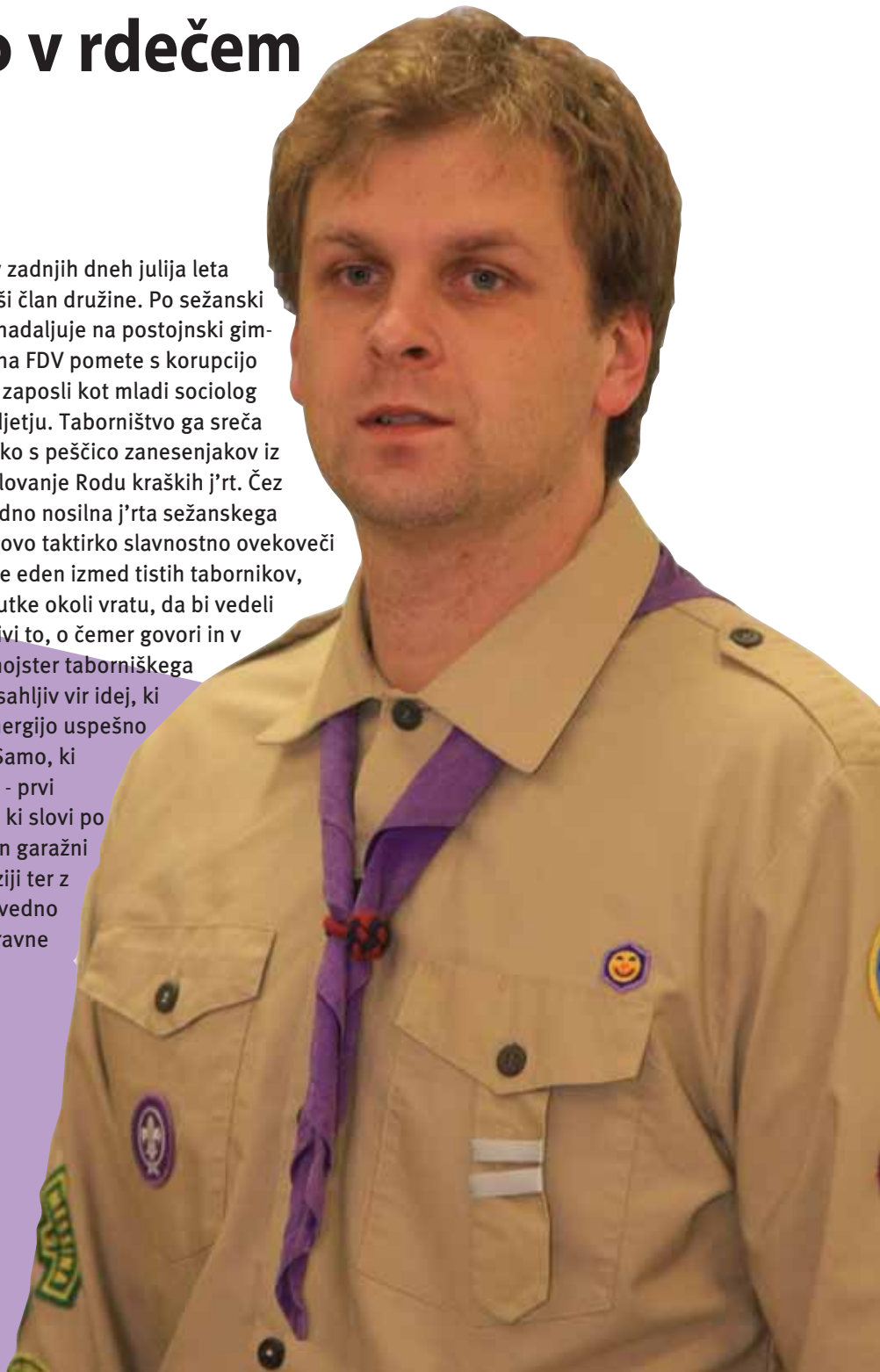
Samo Gec

Tina Bržan
Miha Grgič Jelen

INTERVJU

Z j'rto v rdečem

Na svet priveka v zadnjih dneh julija leta 1980 kot najmlajši član družine. Po sežanski osnovni šoli pot nadaljuje na postojnski gimnaziji. V diplomu na FDV pomete s korupcijo v zdravstvu in se zaposli kot mladi sociolog v sežanskem podjetju. Taborništvo ga sreča pri devetnajstih, ko s peščico zanesenjakov iz pozabe obudi delovanje Rodu kraških j'rt. Čez deset let je še vedno nosilna j'rta sežanskega rodu, ki pod njegovo taktirko slavnostno ovekoveči prvo desetletje. Je eden izmed tistih tabornikov, ki ne potrebuje rutke okoli vratu, da bi vedeli kam spada, saj živi to, o čemer govori in v kar verjame. Je mojster taborniškega programa in neusahljiv vir idej, ki jih z nalezljivo energijo uspešno realizira. Je tisti Samo, ki je vodil Preživele - prvi resničnostni šov, ki slovi po kruhovih njokih in garažni zabavi ob Evroviziji ter z enim očesom še vedno pazi na svoje Naravne katastrofe.

Verjeti v Dedka mraza

Kje se je začelo tvoje taborništvo?

Leta 1999, ko je ZPM Sežana po skoraj desetih letih skušala ponovno obuditi tabornike v Sežani. Dali so oglas na Klub študentov, če bi šel kdo na vodniški, in so šle tri punce. Septembra se je nato vpisalo okoli 150 otrok. To je bil moj prvi stik s taborništvom. Ljudje, ki nismo imeli pojma, kaj je taborništvo in kaj delamo, smo začeli z enajstimi vodi. Vsi smo se učili.

Imaš taborniško ime?

Nisem ga dobil. Bil sem krščen in bile so neke čudne iznajdbe z imenom, ampak se ni nič prijelo.

Je lahko vpletati taborniške vrednote v vsakdanje življenje?

Ja. Če se odločiš, potem jih boš. Včasih morda izgledam, kakor da še vedno verjamem v Dedka mraza, kot rad rečem. Ne obremenjujem se s tem, če drugi tega ne upoštevajo in se jim zdi butasto. Naj se jim zdi, jaz grem po svojih načelih.

Neusahljiva štirna idej

Kot programski vodja v rodu moraš v programu združevati izziv, učenje in zabavo. Ti vedno uspe?

Ni nujno. So

nekatero akcije, ki so izobraževalne, druge so le za zabavo in so nekatere, ki lahko združujejo vse. In s tem ni nič narobe. Mora pa jih biti nekaj od vseh teh. Ja, mi uspe, da je vedno nekaj taborniškega v akciji. Sicer pa se ne ubadam s tem.

Od kod prihajajo te programske ideje?

S taborniki poskušam povezati stvari, ki so trenutno popularne in jih lahko srečamo na TV ali v družabni igri. To se da. Mislim, da odkrivam toplo vodo. Ne delam neke totalno nove stvari, morda le na drugačen način. Na taboru smo naredili igro Človek, ne jezi se v veličini desetih metrov iz kartona in je bilo to nekaj novega ter se je na taboru obdržalo. Sedaj vsako leto na taboru pripravimo eno tako ogromno igro. Ideje lahko vzameš od vsepovsod.

Te mikajo funkcije na ravni ZTS?

Če sem pošten, ne. Morda smo mi Sežanci malo zapečkarji. Če bi imel več časa, morda ja, ker sem človek akcije, vendar pa nisem za papirologijo. Če nimam koga zadaj, ne bo nobenega poročila z mojih akcij. Za nekaj napisat se moram pošteno potruditi. Na Zvezi bi lahko ponudil ideje za kaj, vseeno pa moraš za to biti malo bolj ure-

jen, kakor sem jaz. Sem pa zapečkar in se mi ne da izpostavljati.

Morda ideje glede nove starostne veje raziskovalcev in raziskovalk (RR)?

Pri nas je bilo veliko debate, ali jih uvedemo ali naj ostanejo grče, če je smisel uvajanja le v rutki. Dokler ni programa, se mi je zdelo to kar nekaj. Vendar sem potem rekel, zakaj pa ne bi mi poskusili nekaj narediti, kar bi lahko bil program za RR. Nekaj interesa je, tako da bi morda mi naredili naš rodov program RR, ki bi potem lahko bil tudi ideja za nekaj naprej. Tako nam ne bo nihče očital, da samo šinfamo.

Finale trilogije Preživelih

Si vodja tekmovanja Preživelih. Kako je prišlo do tega?

Preživali so moj ponos. Izmisлил sem se jih in pripravil koncept. Takrat so začeli PP in mlajše grče pri nas naraščati, in če smo želeli obdržati te ljudi, smo se morali spomniti nekaj drugačnega, kar bi jim bilo v redu in bi tudi oni naredili nekaj skupaj. Preživali so tudi registrirani kot prvi resničnostni šov v Sloveniji. Očitali so nam, zakaj računalnike vpletamo v tabornike, in smo si rekli, zakaj pa ne. Računalnik smo postavili na travnik, dali članom kamere v roke in preživali smo en teden na travniku, zunaj. Vsak je delal tisto, kar si je želel, tudi PP, ki so prišli zraven. Eni so bili za računalnikom, montirali, eni so sestavljali igre. Cel rod je delal, saj je bilo osebja skoraj 40 za tistih deset tekmovalcev, kolikor jih je bilo. Mi smo uživali. Ne samo tekmovanje, predvsem vse tisto, kar je prišlo zraven,

je bil plus. Ne vem, upam, da bodo še Poslednji Preživelci.

Preživelci kot trilogija?

Seveda, saj se mora vsaka stvar ob svojem času končati. Leta 2005 so bili Preživelci, leta 2007 Dvoboj in nekoč bodo še Poslednji Preživelci.

Boter s Sicilije in garažna Evrovizija

Je delovanje ob neposredni bližini sosednje države prednost?

Mi imamo tako fajn lego, da nam res ni v minus. Smo blizu centra in meja je čisto fajn. Z italijanskimi AGESCI in zamejskimi taborniki smo organizirali tudi skupno akcijo ob vstopu v EU.

Bil si tudi na taboru v Siciliji?

Ja, povezani smo s taborniki s Sicilije iz Messine. Leta 2003 so prišli na naš tabor, nato smo leta 2005 mi šli k njim na Sicilijo, letos pa pridejo spet oni k nam. Zanimivo je bilo prvo srečanje. Trije smo šli na Sicilijo pogledati, kako je. Pred tem smo z njimi kontaktirali le po internetu in vedno so nam na vse odgovarjali, da morajo vprašati njihove »cape« (šefe) in je resnično vse skupaj delovalo kot scena iz Botra, v smislu »I nostri Capi« (naši šefi). Še danes se v rodu narežimo na ta račun. Seveda se je potem vse dobro izšlo in smo še sedaj veliki prijatelji.

Zaradi letošnjega Singstarja na zimovanju si ostal brez glasu.

(Smeh) To ni moja ideja, jaz nimam nič pri tem. Na zimovanju je nekdo privlekel playstation, da se bomo šli karaoke - ampak to je več kot karaoke! Ko poješ, zadeva lovi tvoj glas in meri, ali poješ v pravilnem tonu, ter glede na to zbiraš točke. Jaz in Račka sva pela več kot tri ure! Z zimovanja sem prišel hripav in s sesutim imunskim sistemom samo zaradi tega!

Znan si tudi po Evrovizijski žurki, mar ne?

Vsako leto imamo evrovizija party. Gre za 25 ljudi na kupu v moji garaži,

ki se zgraža nad razvratom Evrovizije... Ja, sem fan evrovizije... (smeh) Čeprav na teh žurkah slišimo bolj malo pesmi, imamo stavnico za zmagovalce in vse kar paše zraven. Letos bo že deseta obletnica!

J'rta z rdečim odtenk

Kje tiči skrivnost tvojih kruhovih njokov v smetanovi omaki z gobi-cami?

Je ni. Ko sem na propagandnem taboru to prvič skuhal, 95-odstotkov ljudi še ni slišalo za kruhove njoke. Ne vem, očitno to ni nekaj običajnega. In če bi že bila kakšna skrivnost, je ne bi povedal.

Kaj je j'rta tvojega življenja?

To so osebe, ki so mi najbolj blizu. Špela - moja partnerka, bližnja družina in gotovo tudi prijatelji med taborniki in izven.

Katera barva v življenju bi manjkala, če ne bi bilo ob tebi tvoje Tabornice?

Rdeča. ■

Na vaji desete obletnice v Kulturnem domu Sežana (desno povezovalc prireditve Žan Papič).

J'rta - nosilni kamen v kraški arhitekturi
štjerna - vodnjak

33. NOT

Nočno orientacijsko tekmovanje

33. NOT - Nočno orientacijsko tekmovanje, v organizaciji Rodu močvirskih tulipanov, je za nami. Letošnje pomlad, na noč, ko smo uro prestavili naprej (kar je še posebej vplivalo na udeležence in organizatorje NOT-a), 27. in 28. marca, so OŠ Videm in videmske gozdove v bližini Trubarjeve domačije na Rašici zasedli mnogi starejši taborniki - popotnice, popotniki, grče, grčice in celo korenine (katerih povprečna starost naj bi bila okoli 30 let). Prijavilo se je, za razliko od lanskoletnih "borih" 50 ekip, kar 63 ekip. Očitno je propaganda na Facebooku in drugod naredila svoje.

Dan se je za tekmovalce morda začel z neprijetnim občutkom in mislijo, da bo deževalo vso noč, saj je bil ravno konec marca pravzaprav začetek aprilskega deževja, a vendar so tekmovalci pelerine lahko potisnili v kot, nekateri pa na priporočilo organizatorjev tudi gamaše, kar se je sicer izkazalo za nespametno potezo, saj se je v vrtačah še vedno nahajal sneg, večji problem pa je predstavljalo blato in tudi ... gnoj. Hja, kdo je pa kriv, če so tekmovalci tekli čez pognojene njive? Vsemu blatu navkljub se je nočni pohod izkazal za silno prijetnega, saj je tekmovalce večino časa spremljala tudi skorajda polna luna.

V poznih popoldanskih urah so se ekipe prijavile, si izposodile čipe, prejele plastenke vod ter se nastanile v telovadnici, kjer si je vsaka ekipa poiskala svoj kotiček. Po otvoritvenem zboru so ekipe začela s ponavljanjem topografskih znakov, definicij, vadile vrisovanje, morse, prvo pomoč ali pa zgolj navezovala stike z ostalimi in se zabavale. Prve ekipe so tako že pred 19. uro reševale topo teste, vrisovale in prejele našitke. Na progi je bilo od 8 do 12 KT-jev, od tega so bile štiri kontrole žive: signalizacija (morse), prehod minskega polja, hitrostna etapa in prva pomoč, ki se je nahajala v globoki vrtači, ki je bila še polna snega. Sicer je bilo nekaj KT-jev očitno preveč skritih za nekatere ekipe - žalostno je, da je kar pol ekip popotnic našlo manj kot pol KT-jev. Sredi noči, ko so se ekipe vračale, so jih pričakali okusni makaroni z mletim mesom in vroča juha, nekateri pa so se pozabavali tudi ob namiznem nogometu. Le redki so se pogreznili v spanec...

Nagrade in priznanja so najboljši prejeli na zaključnem zboru okoli desete ure zjutraj, po Janovih sobotnih besedah: "Zbor bo ob 9. uri, mi ne bomo predstavljali ure." In te nagrade niso bile kar tako! Rodovom so bile podeljene zelo zanimive in kvalitetne nagrade, kot so manjši šotorčki, velik iglu za skupno zmago, kompleti prve pomoči, boni za Iglusport v vrednost 100 evrov za vsako zmagovalno ekipo v kategoriji, pokali v obliki netopirčka na strehi, kavomati, majčke za vsa prva tri mesta, letos pa se je namesto prenosnega pokala - kitare - znašel kar pršut. Po končanem zboru se je večina ekip odpravila domov, organizatorji pa so imeli še obilo dela.

Foto: Miha Grgič Jelen

Foto: Domen Šverko

Foto: Žan Kuralt

Foto: Domen Šverko

Foto: Domen Šverko

1. mesta

popotnice RSV
popotniki RST
grčice RKJ
grče Repica - OK Polaris

Foto: Žan Kuralt

Foto: Domen Šverko

Mnenja tekmovalcev

Janez Košir, RSV

Ful je bilo fajn, proga je zahtevala tako taborniško znanje kot fizično pripravljenost, pohvalil bi organizacijo.

Mia Straus, RBS

Bilo je ful hudo, ker sem spet srečala veliko folka, všeč mi je, da je bilo lepo vreme - luna pa to - skoraj nismo rabile svetilk. Zadovoljna sem z uspehom naše ekipe.

Jasna Muhič, RSV

Ful je bilo dobro. Škoda, da ni bilo boljše konkurence pri popotnicah. Proga z gnojem je bila zanimiva, bila je kul, ker ni bila prelahka in ne pretežka. Nekateri KT-ji so bili nekoliko bolj skriti kot drugi. Zahvaljujoč bonu za 100 evrov imam končno Petzla!

Jaka Zgonc, RBB

Imeli smo se fajn. Vse pohvale Močvircem, čeprav me moti, da vse preveč ekip uporablja GPS. Čari pristne orientacije minevajo.

Pogovor z glavnim organizatorjem NOT-a, Janom Ravnikom (RMT)

Foto: Miha Grgič Jelen

NOT 2010 je za nami. Bilo je opazno večje število ekip kot lani, ko jih je bilo v zadnjih nekaj letih najmanj - 50. Letos pa se je številka dvignila na 63. Bi lahko trdil, da je k temu pripomogla uspešna propaganda, vključujoč Facebook, ki si jo po končanem NOT-u 2009 v intervjuju za našo revijo Tabor tudi obljudil, ali pa je bilo lansko leto zgolj izjema, ki ne potrjuje pravil? Naj omenim tudi, da je bilo letos kar

27 ekip v kategoriji grč. Kje tiči vzrok za tekmovalnost oranžno/vijoličnih mož?

NOT je vedno veljal za zelo številčno taborniško tekmovanje. Po pričevanju starejših močvircev je bilo pred letom 2000 redko manj kot 80 ekip - velikokrat celo 100, kasneje pa se je začelo število ekip vztrajno manjšati. Višek s 100 ekipami smo spet dosegli na tridesetem NOT-u. Verjetno zato, ker je bilo zastoj, potem pa je število ekip spet začelo padati. Zakaj, ne ve nihče. Upam, da je propaganda »kriva« za ponoven porast števila ekip. Poskusil se bom potruditi tudi naslednje leto, narediti še kaj na tem področju in spet dvigniti število ekip. Upam, da bo uspelo. Torej, pridite na NOT 2011!

Med grčaki je bilo vedno največ ekip. Najbrž zato, ker NOT - ne vem sicer zakaj - slovi kot težko tekmovanje, ki se ga mlajši bojijo, ker se ne počutijo dovolj izkušeni. Meni se progla letos ni zdela težka, je pa res, da sem jo prehodil samo podnevi.

Na uvodnem zboru se je razkrilo pismo pritožb za že storjene ali morebitne napake v organizaciji letošnjega tekmovanja, ki je dodobra nasmejalo tekmovalce. So va organizatorje pritožbe kaj zaskrbele?

Z Binetom in Danetom imamo na NOT-u vsako leto probleme. Vedno se najde nekaj, kar jima ni všeč in se pritožita, tako da je to že skoraj tradicija. Upam, da se bosta drugo leto spet.

Si že razmišljal o nadaljnji organizaciji NOT-a? Imate že kakšne načrte za naslednje leto?

NOT si zagotovo želim organizirati vsaj še enkrat, če ne dvakrat ali trikrat. Se je pa pojavil problem, da potrebujemo novega traserja. Letos sva bila to midva z Lovrotom, vendar sva še vedno potrebovala precej pomoči Romana in Blaža, ki sta NOT trasirala do zdaj. Problem je predvsem v tem, da traser na dan tekmovanja ne more postavljati proge, hkrati pa kot vodja voditi dogajanja v šoli, zato se nekako odločam med dvema funkcijama, in sicer vodja ali traser, nekako pa poskušam najti vmesno pot. Upam, da bom drugo leto lahko trasiral, progno pa bo na dan tekmovanja postavil kdo drug (še vedno upam na Blaža in Romana).

Bi rad taborniškimi navdušencem povedal še kaj?

Vse taborniške navdušence bi rad povabil na naslednji NOT, ki bo potekal zadnji vikend marca 2011, in sicer v noči iz 26. na 27. marec. Upam, da vas pride še več kot letos, hkrati pa pozivam tudi tiste, ki se NOT-a bojite, da presežete strah in pridete poskusiti!

Foto: Domen Šverko

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

edukcija

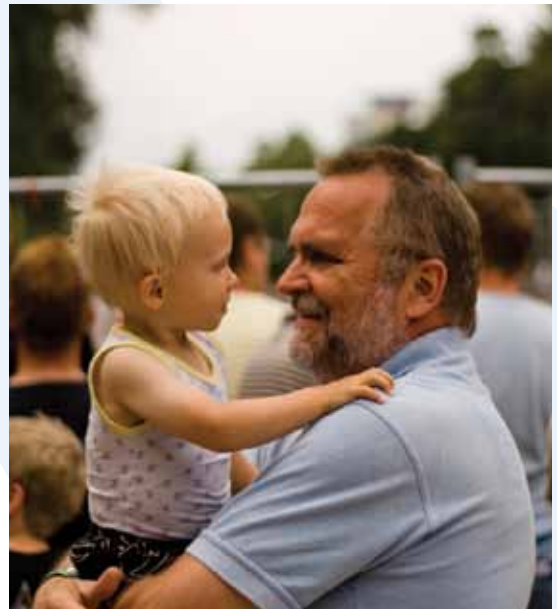
Mreža NVO za vseživljenjsko učenje

Učenje vse življenje

Priljubljeno trditev staršev, da je izobrazba najpomembnejša, pozna vsak otrok. Toda prepogosto se ta trditev nanaša le na formalni sistem izobraževanja, običajno na osnovno in srednjo šolo ter kasneje na fakulteto. Se res izobražujemo le tam? Ali formalna izobrazba res pomeni (skoraj) vse? Vsak, ki danes išče zaposlitev, ve ali pa bo kmalu spoznal, da ni tako.

Naš svet se vrtoglavo hitro spreminja, spreminjajo se zahteve na delovnih mestih in spreminjajo se odnosi med ljudmi. Kako slediti tem spremembam? Odgovor je enostaven: z vseživljenjskim učenjem, torej z učenjem, ki se nikoli ne konča. Kljub enostavnemu odgovoru pa je izvedba precej težja. Učenje ni le formalna izobrazba. Strokovnjaki so prepoznali štiri stebre vseživljenjskega učenja: učenje za pridobivanje znanja, učenje za potrebe dela, učenje za osebno rast ter učenje za bivanje in sožitje v skupnosti. Prvi korak je, da se sploh zavemo potrebe po neprestanem učenju na vsaki od teh ravni. Naslednji korak je ugotoviti, kje lahko pridobimo katera od teh znanj. V maju, ko bodo po vsej Sloveniji potekale dejavnosti že 15. Tedna vseživljenjskega učenja, se ponuja odlična priložnost, da vsak najde zase kakšno dejavnost, kjer mu bo nekaj novega učenja dobro delo.

Nevladne organizacije so odlični in ugodni ponudniki neformalnih znanj, zato le preverite, kaj vse

Vir: <http://www.flickr.com/photos/appoulsen/3781401443/>

ponujajo, in nadgradite svojo formalno izobrazbo ter priložnostno pridobljena znanja iz muzejev, potovanj in revij. Vse nevladne organizacije pa prav tako pozivamo, da v Tednu vseživljenjskega učenja še bolj za široko odprete svoja vrata ter sami sebi in drugim jasno pokažete, česa smo nevladniki sposobni in kaj vse znamo!

Miha Bejek

Od učenja do znanja in kompetenc

Tudi v nevladnih organizacijah razvijamo kompetence

UČENJE

O učenju vemo že veliko. Gre za proces, pri katerem razvijamo novo vedenje, razumevanje, spretnosti in stališča. Ker gre za nenehen proces in ker znanje tudi zastari, danes govorimo o paradigmi vseživljenjskega učenja. V nevladnih organizacijah je prevladujoči stil učenja izkustveni, saj se večina učenja prične z izkušnjami, ki jih pridobivamo skozi dejavnosti. Temu (praviloma) sledi refleksija, povezava s predhodnim znanjem (teorijo) in ustvarjanje novega znanja ter uporaba novega znanja v naslednjem izkustvu.

ZNANJE

Znanje je rezultat učenja (Kaj sem se naučil?). Govorimo lahko o naslednjih vrstah znanja (Gagne, 1995):

- psihomotorične spretnosti (plavanje, ples, vodenje žoge, igranje inštrumenta),
- besedne informacije (branje, datumi, imena, naslovi, dejstva),
- intelektualne spretnosti (abstraktni pojmi, pravila, principi, reševanje problemov),
- kognitivne strategije (uravnjavanje in kontroliranje lastnega učenja in mišljenja, refleksija),
- stališča in vrednote (sooblikovanje vrednostne naravnosti in moralnega ravnanja),

V večini nevladnih organizacij se srečamo z razvojem vseh navedenih vrst znanja. Pri tem je pomembno, da znanje identificiramo (refleksija, učni dialog), ga dokumentiramo (portfolio, Nefiks, Europass, Youthpass), vrednotimo in dosežemo, da postane priznано tudi v formalnem izobraževanju in pri delodajalcih.

KOMPETENCE

Kompetence so razvite zmožnosti oz. pridobljene sposobnosti posameznikov, da uspešno delujejo v kompleksnih, nepredvidljivih in spremenljivih okoliščinah v družbi, poklicu in osebnem življenju. Kompetence nastajajo kot proces učenja in ustvarjanja različnih, že omenjenih vrst znanja. So individualizirane (posamezniku lastne), saj so produkt učenja in znanja vsakega posameznika. So izmerljive, saj jih lahko ugotovimo, izmerimo ali preverimo.

Če torej povežemo znanje (kaj vemo, razumevanje), spretnosti (kaj lahko naredimo in kako) in odnos (zakaj to počnemo, ali v to verjamemo, podpiramo) lahko govorimo o kompetenci oz. kompetentnosti. Primer je vožnja avtomobila: povezati moramo znanje prometnih predpisov, spretnost vožnje avtomobila in veselje do vožnje (odnos). Pri tem se nam razkriva še ena značilnost kompetenc - da so multifunkcijske: znanje prometnih redpisov nam pride prav tudi kot pešcu, spretnost vožnje avtomobila pa lahko izkoristimo tudi za vožnjo čolna.

Zelo pomembno je zavedanje, da so kompetence tudi prenosljive, saj tiste, ki smo jih pridobili v nevladni organizaciji, lahko uporabimo tudi na delovnem mestu ali v drugi življenjski situaciji. In nenazadnje, kompetence so dinamične, kar pomeni, da jih nenehno izgrajujemo in tudi izgubljam (primer je neraba tujega jezika).

Tadej Pugelj

Izposojajmo si pametno

Metoda Dialog idej

Ena od definicij kreativnosti je kombiniranje že videnega na nov način. Z več strani zberemo različne elemente in jih združimo na svojevrsten način. Tako so nastale znane glasbene uspešnice, revolucionarne znanstvene teorije in nove metode. V temelju tega pristopa leži analiza tujih dosežkov in idej, njihovo prevzemanje in razdelava, ki služi oblikovanju novih in inovativnih rešitev. Ker se je tak pristop izkazal za zelo uspešnega, je iz njega nastala nova metoda kreativnega mišljenja, imenovana "dialog idej".

Bistvo tega pristopa je v prevzemanju tujih idej in rešitev, kar se pogovorno imenuje tudi "kraja s ponosom". Uspešnost te metode izvira iz človeške narave, saj si vedno želimo nekaj, kar imajo drugi, in uživamo v prikritem pogledovanju v tuje zapiske. V tej metodi je takšen majhen greh povsem dovoljen. Kraja je zaželjena, ker inspirira in spodbudi našo domišljijo. Toda posebnost te vrste kraje je v tem, da po jemanju zahteva tudi dajanje.

Da bi nam tuja znanja in ideje koristili pri nadaljnjem delu, jih je nujno treba pravilno razumeti, zato se je o idejah treba odprto pogovarjati. V dialogu idej so zelo pomembni individualno mnenje in pogled, pa tudi aktivno poslušanje in sodelovanje med udeleženci. Še pred dialogom vsak od udeležencev v individualni fazi, ki traja tri do štiri minute, napiše na papir svoje ideje o dogovorjeni skupni temi. Za tem se oblikujejo skupine s tremi člani (lahko tudi 2 ali 4). Vsak član v skupini predstavi svoje ideje, ob tem pa vzame od drugih članov tiste, ki se mu zdijo zanimive in ki oplemenitijo njegove lastne. Cilj je imeti na svojem listu najboljšo idejo, ne glede na to, kaj drugi mislijo o njej. Po tej fazi sledi menjava članov in formiranje novih skupin, v katerih se postopek ponovi. Po 20 minutah dela v majhnih skupinah vsaka skupina izbere štiri najboljše ideje in jih zapiše. Naloga skupine je, da v debati izbere najboljšo idejo, nakar se izbrane ideje predstavi na Razstavi idej, ki traja 15 minut. Vsi udeleženci nato skupaj izberejo najboljšo idejo, ki jo bodo realizirali.

Vir: <http://www.flickr.com/photos/boojee/2668135689>

Kot smo videli, vsak od vsakega prevzame, kar se mu zdi najbolj zanimivo in najbolj koristno, kar končno rešitev naredi najboljšo od najboljših. Rešitev naredi najboljšo to, da je izoblikovana na podlagi temeljitega premisleka vseh alternativ, v katerem so aktivno sodelovali vsi pripadniki skupine. Skupne ideje postanejo skupna last in ni več pomembno, čigave so ali od kod so prevzete. Pomembno je le, v kaj so se te ideje razvile.

Andriana Janičijević

Vseživljenjsko učenje je preraslo v kulturo bivanja in delovanja

Andragoški center Slovenije letos med 17. in 23. majem organizira že jubilejni 15. Teden vseživljenjskega učenja (TVU). Več o vseživljenjskem učenju in festivalu TVU nam je povedala Zvonka Pangerc Pahernik, vodja projekta TVU.

Približuje se Teden vseživljenjskega učenja in za začetek me zanima, ali se je res treba učiti vse življenje?

Včasih se o vseživljenjskosti učenja ni razmišljalo. Ljudje laično pogosto mislijo, da je vsega hudega konec, ko končajo šolo, toda trg dela neprestano zahteva posodabljanje znanj, spretnosti, veščin oziroma kompetenc. Počasi se je v stroki in tudi v širši javnosti uveljavilo mišljenje, da je učenje potrebno od zibelke do groba. Najprej gre za vzgojo v vrtcu, nato v osnovni in srednji šoli ter na fakulteti. Ko se po koncu formalnega izobraževanja ljudje srečajo z zahtevami na delovnem mestu, pride na vrsto neformalno izobraževanje oziroma učenje. Učenje tu razumemo kot širši pojem, ki predstavlja dejavnosti pridobivanja novega znanja ali celo razumevanja. In ta proces organizirano ali zgolj priložnostno poteka vse življenje.

Kako je pred petnajstimi leti prišlo do ideje za festival TVU?

Z organiziranjem festivala TVU že leta 1996 smo na tem področju med pionirji v svetu. Podoben festival, kot neke vrste praznik izobraževanja, je bil prvič organiziran leta 1992 v Veliki Britaniji, a tam so se osredotočili na izobraževanje odraslih. V Sloveniji smo tedaj imeli dovolj vizionarskega direktorja, Zorana Jelenca, da je festival zastavil širše, in sicer kot Teden vseživljenjskega učenja.

Festival je danes dobro razpoznaven. Koliko je zrasel v teh 15 letih?

Prvo leto je okoli 74 prirediteljev pripravilo preko 400 dogodkov. Prireditelji so bili zlasti naši partnerji

na področju izobraževanja. Mreža sodelujočih pa je hitro rasla, saj so se v konceptu učenja prepoznale številne organizacije. Ne gre namreč zgolj za pridobivanje znanja, ampak za aktivno življenje, ustvarjalno življenje na vseh področjih. Andragoški center Slovenije ni mogel več sam obvladovati take mreže, zato je vzpostavil mrežo koordinatorjev, nekateri so tematski, drugi pa koordinirajo delo na nekem geografskem področju. Danes se lahko pohvalimo, da v je v okvir TVU vključenih okoli 5000 dogodkov.

Kakšna je vloga nevladnih organizacij (NVO) v vseživljenjskem učenju?

Vlogo NVO vidim kot tisto, ki lahko popravi marsikaj, kar je bilo zgrešena v formalnem izobraževalnem sistemu, oziroma pomaga pri posameznikih, ki so na neki točki izstopili iz izobraževalnega sistema. Vloga NVO je tako pomembna, da jo je treba izpostaviti in ustrezno pokazati na potenciale učenja, ki jih omogočajo te organizacije.

NVO so že doslej sodelovale na TVU in predstavljajo približno tretjino vseh izvajalcev. Letos smo sklenili, da nevladnemu sektorju še posebej posvetimo dva dneva, 21. in 22. maj, in sicer s temo "Nevladne organizacije - znanje ustvarjamo, povezujemo in delimo", ki jo je predlagala mreža eduAkcija.

S kakšnimi dejavnostmi se lahko posamezne nevladne organizacije pridružijo Tednu vseživljenjskega učenja?

Pogosto se nam zgodi, da nas kakšni manjši izvajalci, ne velike institucije, sprašujejo, kaj naj sploh organizirajo. Takrat prisluhnemo njihovim dejavnostim in rečemo, naj izvedejo kar to, kar vsak dan počnejo. Nič posebnega ni treba organizirati, le vrata

je treba odpreti, povabiti ljudi, jim povedati za svoj obstoj. Udeležba na festivalu je zato tudi neke vrste samorefleksija. En vidik sodelovanja na festivalu je torej, da se NVO sploh zavejo, koliko učenja poteka v okviru njihovih lastnih dejavnosti. Druga stvar je povezovanje organizacij med sabo, pa ne le v času festivala. Opažamo, da se v TVU vse bolj povezujejo društva, institucije, šole ter tudi zasebniki, ki sicer delujejo povsem profitno. Ko se udeleženci festivala malo spoznajo, vidijo, da lahko sodelujejo tudi izven festivala.

Verjetno ste zadovoljni z vplivom festivala TVU na spremembe miselnosti glede učenja pri ljudeh, toda najbrž je treba še marsikaj storiti. Kateri so nujni koraki?

Veseli smo, ko vidimo, da je vseživljenjsko učenje preraslo v neko kulturo bivanja in delovanja. Tekom let smo ugotovili, da sta ključna dejavnika informiranost in promocija, saj se le tako doseže ljudi. Stroški izobraževanj so sicer problem, saj si jih ne more vsak privoščiti, toda v zadnjih letih je bilo mno-

go ukrepov na državni ravni, ki bi jih ljudje lahko izkoristili, pa informiranost ni bila ustrezna. Počasi ne bo več denar tisti, ampak informacija, da bodo ljudje uresničevali vseživljenjsko učenje.

Kako ocenjujete organizirana prizadevanja nevladnih organizacij, da okrepijo svoj položaj na področju izobraževanja? So aktivnosti, ki jih vodi eduAkcija - mreža NVO za vseživljenjsko učenje prave?

Všeč mi je, da je projekt eduAkcija izpostavil pomembnost prepoznavanja učenja v nevladnem sektorju. Učenje v NVO morajo prepoznati tako same nevladne organizacije kot tudi posamezniki, ki se udeležujejo aktivnosti v NVO, ter potencialni zaposlovalci. Opažam namreč, da še vedno vlada visoko nezaupanje med temi tremi deležniki. Na nekaterih področjih potrjevanje neformalno pridobljenega znanja že deluje, ponekod pa je nezaupanje še vedno zelo veliko, velja le spričevalo, potrdilo.

Miha Bejek

Program izobraževanj in dogodkov članic mreže eduAkcija

Naslov	Datum	Izvajalec	Kontaktna oseba Spletna stran organizacije
Retorika in javno nastopanje	ob sredah, od 24. 3. do 21. 4. 2010	Mladinski ceh	petra@mladinski-ceh.si www.mladinski-ceh.si
Posvet UČEČA SE NVO	9. 4. 2010	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduAkcija.si www.eduAkcija.si
Izpopolnjevalna delavnica za moderatorje	9.-11. 4. 2010	Društvo moderatorjev	natalijavrhunc@yahoo.com www.drustvo-moderatorjev.si
Uvodno usposabljanje za prostovoljce	10. in 11. 4. 2010 (16 ur)	Slovenska filantropija	tjasa.arko@filantropija.org www.filantropija.org
Delavnica Diagram povezav	13. 4. 2010	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduAkcija.si www.eduAkcija.si
Delavnica Pionirski objekti	15. 4. 2010	Mestna zveza tabornikov	www.mzt.org
Metode gledališke pedagogike	23. 4. in 24. 4. 2010	Socialna akademija	info@socialna-akademija.si www.socialna-akademija.si
Teden vseživljenjskega učenja	17.-23. 5. 2010 (1.5. – 30.6.)	Andragoški center Slovenije	zvonka.pangerc@acs.si tvu.acs.si
Posvet BOLJŠA ZAPOS LJIVOST	12. 6. 2010	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduAkcija.si www.eduAkcija.si

Smernice za organizacijo dogodkov

V okviru Tedna vseživljenjskega učenja

Obdobje: 1. maj do 30. junij 2010

Rdeča nit: promocija vseživljenjskega učenja

Vodilna tema NVO: NVO - znanje ustvarjamo, povzujemo in delimo

Predlagani dogodki:

- predstavitev neformalnih izobraževalnih programov, projektov, metod izkustvenega učenja, razstave izdelkov, dnevi ali tedni odprtih vrat, odprti telefon, spletna predstavitev, stojnice;

- dogodki, ki omogočajo dejavno udeležbo obiskovalcev: tečaji, delavnice, praktično preizkušnje znanj in sposobnosti, testiranja, razprave, omizja, predavanja s pogovori, npr. o priznavanju neformalno pridobljenih znanj in kompetenc;
- družabni dogodki, izleti z ogledom naravnih in kulturnih znamenitosti, literarni večeri, koncerti, srečanja ob besedi in glasbi, gledališke in filmske predstave, podelitve priznanj ali diplom, tiskovne konference, članki v medijih, predstavitev učečih se članov na lokalnem radiu in TV.

Velja nenapisano pravilo, da naj bi bile prireditve TVU za udeležence brezplačne in tako dostopne vsem. Za podporo se obrnite na info@eduakcija.si.

Več podrobnosti na www.eduakcija.si.

Prostovoljno delo in zaposljivost

Obstaja povezava?

Dejstvo je, da danes ni več dovolj, da hodimo v šolo, maturiramo in diplomiramo, če hočemo doseči »več« v življenju. Vse, kar počnemo poleg tega, torej vse neformalno učenje, nam lahko še kako koristi v življenju. Konstantno razvijanje sebe je ključno.

Vrednosti svojega neformalno pridobljenega znanja se ponavadi tako mi kot tudi delodajalec zavemo šele, ko smo že v službi. Torej po tem, ko so nas zaposlili na osnovi formalne izobrazbe. Takrat je seveda šef navdušen nad našim sodelovanjem s sodelavci ali nad našimi retoričnimi sposobnostmi, pa čeprav nas je zaposlil kot računalničarja.

Zakaj ti ne bi dejstvo, da si vrsto let prostovoljno vodil društvo tabornikov, planincev ali skupino prostovoljcev kot mentor pri Unicefu, prineslo prednosti že prej, v postopku izbiranja, in zagotovilo dobro službo oziroma zaposlitev ravno tebi, čeprav se je na razpis prijavilo še sto drugih? Nenazadnje si se pri prostovoljnem delu naučil organizacije dela, komunikacije z različnimi ljudmi, upravljalskih procesov, timskega dela, prijavljanja na razpise, retorike, tehnik učenja in še in še.

Ogromno izgubimo, če ob prijavi na delovno mesto ne predstavimo svojih izkušenj, pa čeprav jih nisimo pridobili v »pravi« službi. Da bi dosegli priznanje naše neformalne izobrazbe, je nujno, da se jo opredeli. Eden od načinov so potrdila o opravljenem prostovoljnem delu, ki imajo navedeno, kaj smo kot prostovoljci delali, kakšne so bile naše naloge, kakšne izkušnje smo imeli možnost pridobiti. Prav je, da zato vsak ponudnik usposabljanja poskrbi tudi za potrdila.

Vzemi svojo usodo v svoje roke in se spopadi z današnjimi razmerami. Bodi aktiven, začni ceniti svoje delo, zavedaj se svojih sposobnosti in zahtevaj priznanje drugih. Učenje in izkušnje prelij v znanje, pa bo povezava med vsakim delom, ki si ga opravljal, in tvojo zaposljivostjo vsak dan večja, saj se bodo vrednosti neformalno pridobljenih izkušenj začeli zavedati tudi delodajalci.

Ada Stele

Foto: Miha Bejek

Kolofon

Vodja projekta: Tadej Pugelj (tadej.pugelj@eduakcija.si); Urednik mesečnega biltena eduAkcija: Miha Bejek (miha.bejek@eduakcija.si); Sodelavki: Ada Stele (ada.stele@eduakcija.si), Andriana Janičijević (adriana.janicijevic@eduakcija.si).

Izdaja: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, Lju-

bljana. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete "Institucionalna in administrativna usposobljenost"; prednostne usmeritve "Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga". Naklada: 6.400 izvodov.

Poznati je treba pravila igre

Nevladne organizacije (NVO) moramo dobro poznati organiziranost in delovanje ministrstev ter prepoznati posameznike, ki so znotraj ministrstev naklonjeni delovanju NVO, če želimo vplivati na oblikovanje zakonov, predpisov in razpisov, je na delavnici NVO in civilni dialog, ki jo je 26. marca organizirala mreža eduAkcija, poudaril Beno Arnejčič z Ministrstva za šolstvo in šport. Arnejčič je še spodbudil NVO, da prispevamo ideje s svojih področij delovanja, saj s tem vsebinsko obogatimo dokumente, ki jih oblikujejo državni uradniki.

Goran Forbici s Centra za informiranje, sodelovanje in razvoj NVO (CNVOS) je predstavil civilni dialog kot eno od orodij participativne demokracije, ki pomeni trajno sodelovanje javnosti pri oblikovanju in izvrševanju javnih politik. Udeleženci smo dobili znanja priprave kampanje, ki služi kot ena od strategij za splošno prepoznanje določenega problema in za pridobivanja podpore za predlagano rešitev.

Matej Verbajš s CNVOS je podrobneje predstavil postopek sprejemanja zakonodaje ter razložil, kako

Foto: Miha Bejek

lahko NVO v posameznih fazah postopka vplivamo s svojimi pobudami in predlogi. Zavedati se je treba, da lahko na nastajajoče zakone in predpise močnejše vplivamo v začetnih fazah njihovega oblikovanja.

Za spremembe javnega razpisa za sofinanciranje izobraževanja odraslih

Mreža eduAkcija je Ministrstvu za šolstvo in šport, sektor za izobraževanje odraslih, posredovala Predlog za spremembe in dopolnitve javnega razpisa za sofinanciranje izobraževanja odraslih v letu 2010.

Pregled uspešnih prijaviteljev na razpis za sofinanciranje izobraževanja odraslih v letu 2009 je pokazal nesorazmeja, saj NVO predstavljajo le petino uspešnih prijaviteljev, pa še od teh je polovica univerz za tretje življenjsko obdobje.

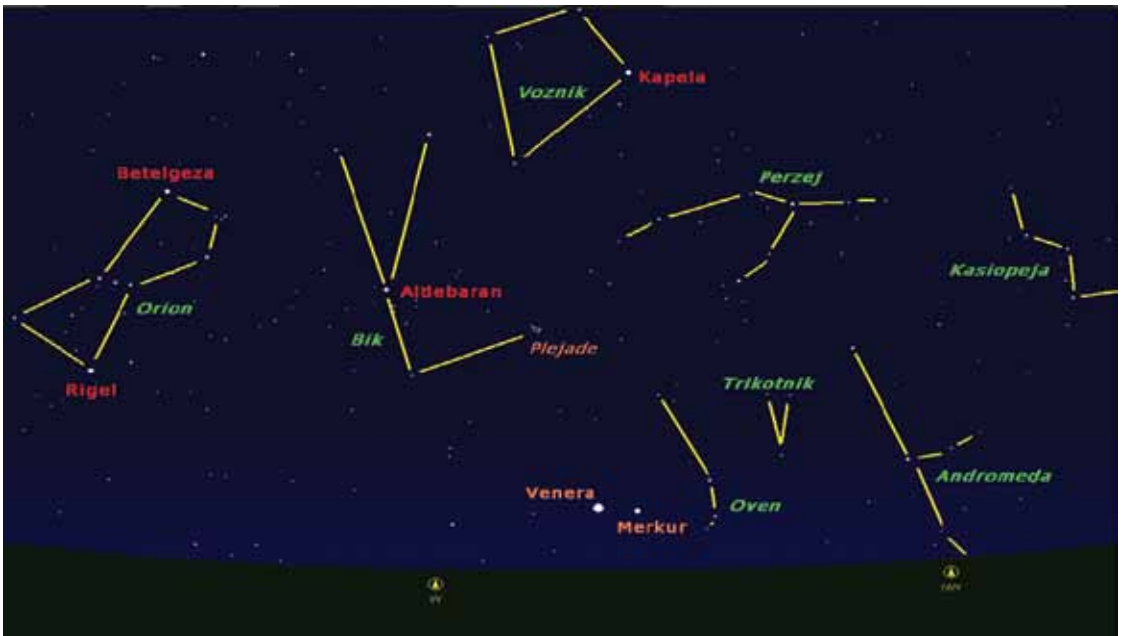
EduAkcija daje pobudo, da se bolj jasno opredeli razpisane prioritete in ustrezno definira pojmovanje odraslosti ter prilagodi merila in višino sofinanciranega deleža, da bo razpis omogočal uspešno prijavo večjemu številu NVO in ne zgolj nekaterim organizacijam. S tem bo pridobilo na pomenu izobraževanje v vseh življenjskih obdobjih in na vseh področjih delovanja, kar je tudi paradigma vseživljenjskega učenja.

Opazovanje notranjih planetov

Odkar Plutona ne štejemo več med planete, je v našem Osončju osem planetov. Po oddaljenosti od Sonca si sledijo: Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran in Neptun. Od njih sta Merkur in Venera notranja planeta, saj ležita bližje Soncu kot Zemlja.

Bistvena značilnost notranjih planetov je, da se navidezno vedno nahajajo v bližini Sonca, ki pa, kot vemo, moti astronomska opazovanja. Nikoli se namreč že po definiciji ne more zgoditi, da bi lahko notranji planet opazovali na nasprotni strani neba, kot je Sonce. Prav zato so trenutki, ko so notranji planeti navidezno najbolj oddaljeni od Sonca, najprimernejši za njihovo opazovanje. Notranji planeti so na nebu vidni bodisi po sončnem zahodu bodisi zgodaj zjutraj pred sončnim vzhodom. Seveda na primernost opazovanja vpliva tudi strmina ekliptike ob sončnem vzhodu oziroma zahodu. Ekliptika je namreč krivulja, po kateri se navidezno gibljejo Sonce, Luna in planeti, ter poteka skozi zodiakalna ozvezdja (ozvezdja, ki jih poznamo iz horoskopov). Če je ekliptika strma, so ti objekti ob večji navidezni oddaljenosti od Sonca visoko na nebu, če pa je položna, so nižje na nebu in seveda manj primerni za opazovanje. Ob tem je v prednosti Venera, saj je poleg tega, da je od Merkurja večja, tudi dlje od Sonca in bližje Zemlji kot Merkur. Opazujemo jo lahko kot Večernico ali Danico in predstavlja enega najsvetlejših objektov na nebu. Merkur ni

tako svetel kot Venera, a je kljub temu svetlejši od marsikaterih svetle zvezde na nebu. Težava pri opazovanju Merkurja predstavlja prav njegova navidezna bližina Soncu, saj ga nikoli ne moremo opazovati na povsem temnem ozadju. Tudi takrat, ko je v najboljšem položaju za opazovanje, ga bomo lahko našli nekje v sončni zarji. Ekliptika je najbolj strma zvečer okoli pomladnega enakonočja (na zahodu) ter zjutraj okoli jesenskega (na vzhodu). Letos se bosta kar oba notranja planeta, torej Venera (Večernica) in Merkur, v času strme ekliptike nahajala na zahodni strani neba prav zvečer po Sončnem zahodu. Merkur bo 8. aprila navidezno najbolj oddaljen od Sonca, zato bodo dnevi okoli tega datuma najbolj primerni za opazovanje. Najprimernejši čas za opazovanje je okoli 45 minut po sončnem zahodu, ko se bosta planeta nahajala v sončni zarji. Venere ne bo težko najti, za Merkurja pa boste morali bolj napeti oči ali pa uporabiti daljnogled. Na koncu pa še vedno premalokrat ponovljeno varnostno opozorilo: Daljnogleda nikoli ne usmerjajte proti Soncu - tudi če je nizko nad obzorjem, saj obstaja nevarnost poškodovanja oči! ■

Večerno zahodno nebo 8. aprila 2010, približno 45 minut po sončnem zahodu. Slika je sprejemljiva in velja tudi za nekaj večerov pred in po tem datumu. Avtor slike: PK

KOSOBRIŃVI PRIPRAVKI

Por (*Allium porrum*)

Je zelenjava. Spada v družino lilijevk. Podobno kot česen in čebulo so tudi por poznali že stari Egipčani, Grki in Rimljani. Rastlina je uporabna v prehrani in za zdravje. Uporablja se lahko kot nadomestek za ostale vrste čebul. Obstajata dve vrsti pora: poletni in zimski. Poletni por ima svetlo zelene, okroglo upognjene tanke liste, ki postanejo rumeni proti koreninskemu nastavku in se tam tudi končajo.

Zimski por je odporen na nizke temperature. Mraz mu ne škodi in je lahko tudi pozimi zunaj na vrtu ali njivi. Poletni por je blažjega okusa, medtem ko je zimski por bolj oster. Poletni por izkopavamo in uporabljamo od maja do avgusta, zimski pa od septembra do maja.

Učinkovine: beljakovine, maščobe, vitamini: B1, B2, C, rudninske snovi, kalcij, železo.

Uporabnost: v zdravilstvu por pozitivno deluje na črevesje, srce in pljuča. Priporoča se za pospeševanje prebave, povečano izločanje seča pri protinu, ledvičnih boleznih, revmatičnih obolenjih, obolenjih prostate, napetosti v trebuhu, arteriosklerozi, bronhitisu in kašlju.

Zunanje ga uporabljamo kot oblogo pri piku žuželk, za čiščenje kože, čirov, zdravljenje žuljev, kurjih očesih. V prehrani lahko iz njega naredimo juhe, prikuhe, dodatek k solatam, omake, narastek, v musaki, pečemo ga lahko s sirom, spečemo ga kot omeleto z jajci.

Pri kašlju

En na drobno narezan por zavremo, ohladimo in dodamo 6 jedilnim žlicam medu, nato vse skupaj dobro stolčemo, premešamo in pijemo po žlicah.

Porova juha

Potrebujemo: 400 g pora, 1 čebulo, 1 strok česna, 1/5 limone za okus, 1 jedilno žlico oljčnega olja, majaron, 1/2 l vode, 1 jušno kocko, 3 jedilne žlice kisle smetane, sol in poper po okusu.

Prilava: Por dobro operemo in narežemo na kolobarje. Nekaj kolobarjev si shranimo za dekoracijo. Na drobno narežemo čebulo. Naribamo limonino lupino in stisnemo

limonin sok. Na olju prepražimo čebulo in por. Dodamo stisnjen česen, majaron in dušimo tri minute. Prilijemo vodo z raztopljeno jušno kocko. Kuhamo na majhnem ognju približno 20 minut. Nato juho zmiksamo s paličnim mešalnikom. Dodamo še kisko smetano, sol, poper, limonin sok in limonino lupino.

Serviranje: Juho nato okrasimo s kolobarji pora, ki smo si ga shranili.

Nasvet: Porova juha je okusna tako topla kot hladna.

Porova rižota

Potrebujemo: 400 g pora, 2 jedilni žlici sončničnega olja, 350 g riža, 1 jedilno žlico paradižnikove mezge, sol po okusu in peteršilj.

Prilava: Por dobro operemo, narežemo na obročke ter ga nekaj časa dušimo na olju. Dodamo riž in paradižnikovo mezgo. Zalijemo s slano vodo in dušimo dokler se riž ne skuha. Na koncu dodamo še sesekljan peteršilj.

Porova omaka

Potrebujemo: 2 pora, 4 jedilne žlice olja, 2 dl kisle smetane, 5 dag gorgonzole.

Prilava: Por očistimo in zrežemo na kolobarje. Popražimo ga na olju, da začnejo robovi rumeneti. Dodamo kisko smetano in gorgonzolo. Pogrejemo le toliko, da se sir stopi.

Serviranje: Omako prelijemo po testeninah.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Jezik fotografij - drugič

Cilji duhovnega razvoja:

razvijati izražanje in krepitev vrednostnega sistema,
razvijati sposobnost pogovora o vrednotah v skupini,
spoznavati druge prek njihovih občutij, prepričanj in vrednot.

- Namenjeno komu: MČ, GG, PP, RR
- Čas trajanja: Približno 30 minut
- Število: 6 do 16
- Sredstva: Nekaj fotografij (fotografije lahko izrežemo iz revij, najdemo na internetu itd.).
- Vrsta: znotraj

Navodila za izvajanje aktivnosti

Fotografije razporedimo na tla ali na veliko mizo. Vodnik povabi člane, da si v tišini dve do tri minute ogledujejo fotografije. Vsak član si nato izbere fotografijo, ki ima za njega nek pomen. Skupina se udobno usede v krog. Ko člani želijo deliti svoja razmišljanja z drugimi (in samo če to želijo), to storijo na sledeč način:

- Opis fotografije (kar vidijo na sliki, stvarno).
Primer: Na sliki sta dve beli roki. Ena pripada odraslemu človeku, druga otroku. Držita se skupaj
- Kakšna občutja vzbudi slika (moji občutki)?
Primer: Roki, ki se držita, me pomirjata. Predstavljata zaščito in prijateljstvo. Kadar dva delujeta skupaj, sta močnejša in lažje premagujeta izzive.
- Na kaj me spominja (na kaj pomislim ob gledanju slike)?
Primer: Ta slika me spominja na starega očeta. Je moj prijatelj, čeprav je stari oče. Pogosto greva skupaj ob nedeljah na sprehod.

Različica

Člani opišejo svoja občutja na naslednji način:

- Opis fotografije.
- Kaj me na fotografiji privlači?
- Kaj je zame pomembno in za kar se bom boril z vsemi svojimi močmi?
- Kaj je zame pomembno in k čemu vedno stremim, nekaj kar me osrečuje, ko je v moji bližini. ■

“Mini pica party” z regratom

Na deževen dan, ko nimamo ideje ali možnosti za delo zunaj, se lahko za vodov sestanek odločimo organizirati “mini pica party” dogodek. Lahko povabimo več GG vodov, da bo bolj pestro. Vsekakor pa ima to druženje poleg komponente prehranjevanja potencial, da podrobneje dorečete načrte za naprej in razdelite delovne naloge posameznikom, ki bodo zadolženi za naslednje taborniško druženje v naravi. Tako jih vključite v proces odločanja in angažirate za sodelovanje. Če pa vam vreme dopušča, lahko naberete nekaj spomladanskega regrata, ki se bo odlično podal k picam.

Kaj potrebujete?

- Bombetke belega kruha ali francoske štručke,- pelate ali narezane sveže paradižnike,- nariban sir,- šunko ali drugo salama (po želji in okusu),
- zelenjavo po okusu (recimo koruza iz konzerve),- sol, origano, baziliko,
- olive.

Postopek priprave

Bombetke oziroma štručke prerežite po dolgem na polovice, vsako najprej prekrijte s paradižnikovimi pelati ali svežim paradižnikom, nato s šunko in zelenjavo ter na koncu potresete s sirom in začimbami. Za konec dodajte olive in pecite v pečici, dokler se sir ne stopi. Še namig: na regrat se še posebej prileže kakšno razrezano kuhano jajce.

Dobro za vse prste obliznit! Pa dober tek!

KT4

TE VABI NA

SPUST PO LJUBLJANICI

Foto: Tadeja Rome

KT3

Foto: Tadeja Rome

KT2

KT1

15. MAJ

Design: Bekli

28. Skupščina ZTS

V zeleni bratovščini skoraj nič novega

No pa je za nami 28. skupščina ZTS. Verjetno ena izmed najhitrejših in najmanj napornih skupščin, kar jih je do sedaj bilo. Vse skupaj je bilo narejeno hitro in izjemno učinkovito. Morda je kdo pogrešal dolge besedne dvoboje, nekaj stalnico skupščin ... No jaz jih nisem prav nič pogrešal. Takšna skupščina je lahko za zgled vsem dosedanjim.

Po uvodnih formalnostih in uvodnih nagovorih se je začelo zares. In takoj se je pojavil prvi problem skupščin, in sicer udeležba oziroma prisotnost. Še dobro da skupščina ni bila volilna, saj volitve ne bi bile mogoče. Udeležba je bila ponovno zelo nizka. Ta pasivnost taborniške srenje nas bo enostavno pojedla od znotraj. Namesto da bi organizacija delovala kot močna celota, se luknje v njej samo še širijo. Enostavno ne morem razumeti obnašanja rodovih funkcionarjev, ki ne pridejo na skupščino. Razumem sicer njihovo razmišljanje, ko trdijo da od ZTS-a nimajo nič in zakaj bi zapravljali čas na skupščini. A s tem razmišljanjem se ne strinjam v celoti. Ne razumem, zakaj ne čutijo v sebi niti kančka odgovornosti in ne pridejo tja dati svojega glasu, povedati svoje ocene, povedati svojega mnenja in zakaj temu mlademu vodstvu enostavno ne dajo priložnosti. Kdaj in kako bomo rodovi pokazali, da se jim splača truditi in vztrajati pri vodenju naše organizacije, če ne s podporo na skupščini? Kajti naše vodstvo se resnično trudi in nam ponuja roko. Brez nas jim vsekakor ne bo uspelo in končno imamo vodstvo, ki se tega dobro zaveda. Žalostno, da starešine in načelniki rodov ne zagrabijo za ponujeno, res žalostno.

Na skupščini se sicer res ni dogajalo nič pretresljivega: poročila za lansko leto, statistika, govori gostov, poročilo zleta, finančno poročilo za leto 2009 itd. Edini točki, kjer se je zadeva malce ustavila, sta bili problem s kadrovanjem v ZTS in poročilo zleta v Pomurju. Po nekaj mnenjih o kadrovanju se je razprava končala tako, kot se je začela. Na mrtvi točki, namreč. Tako ali tako na vsaki skupščini razpravljamo o tem problemu, naredimo pa skoraj nič oziroma veliko premalo, da nam o tem ne bi bilo treba razpravljati na naslednji skupščini. Malce več konkretne napetosti je bilo pričakovati po podanem poročilu o zletu. Sledilo je nekaj dobrih komentarjev s strani prisotnih, a do razprave ni prišlo, saj so se organizatorji zleta raje distancirali od vsega skupaj in za hip delovali, kot da jih ni v dvorani. Morda je tako bilo še najboljšje, saj bi žolč znal teči v potokih. Toliko o poročilih za lansko leto.

Zanimivo je bilo tudi pri predstavitvi programov in finančnega načrta za leto 2010. Ker je vse skupaj bilo pred-

stavljeno jasno in korektno, smo vse sklepe sprejeli hitro in brez posebnosti. Največ časa smo porabili za predstavitev naše kandidature za svetovno skavtsko konferenco in svetovnega skavtskega foruma mladih leta 2014. Predstavljen nam je bil dosednji napredek, predvideni stroški, lokacije konference in še vrsto podrobnosti. Gre za res izjemen projekt, in če nam bodo na WOSM-u potrdili uradno vloženo kandidato (v pisanju tega članka se je to verjetno že zgodilo), potem se kaj lahko zgodi, da bomo leta 2014 kar nekaj časa center oziroma srce skavtskega gibanja na svetu. To bi bila izjemna promocija za našo organizacijo v naši državi in v svetu. Da o promociji Slovenije sploh ne govorimo. Morda je ta konferenca tista luč na koncu tunela, ki jo iščemo, tista nit, ki nas bo povezala in našo organizacijo naredila takšno, kakršna mora biti. Morda, morda, morda ... Do takrat je še daleč in vmes vsaj še tri skupščine, kjer bomo, upam, čim manj razpravljali o problemih in čim več razpravljali o tem, kako smo najboljša mladinska organizacija v Sloveniji, kjer se lastnih kvalitete tudi zavedamo. ■

Mesečnik EVS prostovoljke

Kaj pa, ko te daje domotožje?

Do sedaj sem presenetljivo malokrat občutila pravo domotožje ali pa sem si čas vedno zapolnila do take mere, da niti nisem imela časa preveč razmišljati o družini, prijateljih in Sloveniji nasploh. Seveda z veseljem vsakemu razložim kaj o Sloveniji, kje leži, kakšni so običaji, naučim kakšno slovensko besedo ipd. Za marsikoga predstavljam prvi stik s Slovenijo, tisti pa, ki so jo že obiskali, so navdušeni predvsem nad našimi naravnimi lepotami.

Ampak seveda, po pol leta stvari postanejo utečene, urnik ustaljen in ni več toliko novih stvari, ki zapolnjujejo prosti čas. In misli. Domotožje je predvsem občutnejše ob rojstnih dnevih ljudi v Sloveniji, ki mi veliko pomenijo in bi jih rada praznovala z njimi, veselih in manj veselih trenutkih, ko bi rada bila ob strani prijateljem. Vendar me od njih loči 1300 kilometrov in slabih 13 ur potovanja. In ob odhajanju prostovoljcev, ki mi na svoj način predstavljajo tukajšnjo družino, zaključijo svoj projekt in se vračajo domov, jaz pa ostajam.

Takrat zelo pomaga prebiranje prispevka v oktobrski številki Tabora in predvsem prvega dnevniškega zapiska, da me zgolj opomni, kakšne namene in cilje sem si zadala pred odhodom na projekt. In potem je veliko, veliko lažje. Ker me opomni, da izpolnujem svojo željo, ki sem jo v sebi gojila več let in sem imela pogum, da željo tudi izpolnim. Željo, da eno leto posvetim izključno prostovoljstvu. In to tudi ponosno povem, saj mi prostovoljstvo predstavlja zelo pomembno vrednoto in pot h krojenju boljšega sveta. Za vse.

Večkrat imam namreč občutek, da smo samo EVS prostovoljci v Španiji dejansko prostovoljci in da je, v primerjavi s Slovenijo, tukaj prostovoljnih dejavnosti in udejstvovanj veliko manj. In ko me dnevniški zapis opomne, kako pomembna mi je ta vrednota, tudi domotožje mine in grem novim pomladnim izzivom naproti!

Hasta luego, Jerneja Modic

*Več o tem, kaj EVS je, lahko izveš na www.evs.si ali www.mva.si.

»Knapov« delovni dan

Kako lahko dobra ideja lepo dozori in nastane iz nje nekaj res odličnega, je moč opaziti vsako leto na Škalski ligi. "Škalska liga, ka te briga", šaljivo orientacijsko tekmovanje, je nastalo kot projekt Sandija Glinška za inštruktažo in je iz majhne ambiciozne ideje zrastle v dobro organizirano taborniško tekmovanje z 10-letno tradicijo. Samo dokaz več, da taborniki iz nič res zmoremo narediti marsikaj.

Letošnja že 10. zaporedna Škalska liga je bila kot že nič kolikokrat prej odlično organizirana in izpeljana. Kar 47 ekip iz vse Slovenije je lahko uživalo v lepem vremenu, v verjetno najboljši rdeči niti tekmovanja do sedaj (navsezadnje je Velenje le rudarsko mesto), v odlični taborniški družbi, v res odlični hrani (namesto klasične enolončnice ali pašte organizatorji raje naredijo pravo roštiljado), zabavnih igrar na tematiko rudarstva, v ne preveč zahtevnem orientacijskem pohodu in navsezadnje v prijaznih domačinih, ki kar dihaajo s taborniki. Skozi šaljive igre in orientacijo po okolici si lahko okusil, kakšno je življenje rudarja in se hkrati naučil veliko njihovih običajev. Seveda pa je bila največji hit knapovska malica, ki so jo morali udeleženci čim hitreje pojediti na kontrolni točki nekje na sredi orientacije. Seveda pa je bila prisotna tudi humanitarna nota.

Ljudje radi pravimo, da se dobro blago samo hvali. Ampak včasih je treba blagovno znamko Škalska liga, katere lastniki so taborniki iz Rodu jezerskega zmaja, četa Divjih volkov iz Škal pri Velenju, pohvaliti tudi javno in na ves glas. Bravo »Škaleki«!

Mnenja

Gala Kuder, RPEJ Zagorje, 14 let

Škalska liga je super in glede na to, da smo na orientacijo šli brez kompasa, smo s progo opravili odlično. Hrana je zelo dobra (čevapčiči) in rudarji so zakon (imamo najboljše obleke).

Izidor Kompan, RHP Šmartno ob Paki, 14 let

Škalska liga je zelo fajn, igre so dobre, lahko bi bila le kakšna igra več. Orientiring je super, saj ima veliko kontrolnih točk, kar po navadi pri drugih orientiringih ni običajno. Hrana je odlična in takšna bi morala biti in vseh tekmovanjih.

Mojca Žilavec, RSM Piran, 16 let

Letos sem prvič na Škalski ligi in je zelo zanimivo, saj je to tekmovanje zelo drugačno od ostalih. Ker smo prvo leto popotniki, je bila orientacija za nas malce dolga. Igre so super in tudi hrana je odlična, saj končno to ni enolončnica ali pašta.

Nika Krenker, RLG Pesje, 13 let

Letos je na Škalski ligi super. Lani smo imele katastrofo, saj nismo našle nobenega KT-ja, letos pa smo našle prav vse. Organizacija je res odlična. Igre so v redu, čeprav so mi lansko leto bile boljše. In hrana je super.

Samo Klavora, RDR Medvode, 24 let

Škalska liga je super, vreme je vmes nekaj želelo ponagajat, ampak glavno, da smo imeli večino časa sonce. Proga je super, prav tako naloge. Posebej mi je bila vseč naloga na KT-ju, kjer smo morali pojesti knapovsko malico. Moja ekipa je zakon in na Škalski ligi se vedno imamo ful dobro.

Samo Krevs, RGT, 15 let

Škalska liga je zakon, to je eno najboljših tekmovanj, kar smo se jih kdaj udeležili. Garnier lizike pa bomo sigurno zmagali.

Tina, šefica Škalske lige

Letošnja Škalska liga je že 10. po vrsti, torej praznujemo okrogli jubilej. Letos je tudi rekordno število prijavljenih ekip. Imamo kar 47 ekip iz vse Slovenije. Vsako leto pripravimo rdečo nit tekmovanja. Letos je bila to rudarstvo. Vse šaljive igre ter orientacijski pohod so pripravljene na tematiko rudarstva. Vsi

tekmovalci so se podali v škalske rove in s šaljivimi igrami premagali Bergmandlca. Posebna zahvala gre Premogovniku Velenje za pomoč pri izvedbi tekmovanja. Poleg te rdeče niti vsako leto zbiramo odpadni papir in izkupiček gre v humanitarne note. Ta denar namenimo enemu izmed naših članov, ki si zelo želi na taborjenje, a si tega ne more privoščiti. Če želite, da vaši taborniki in vi preživite eno super šaljivo soboto, se vidimo na Škalski ligi 2012. Za naslednje leto že imamo idejo za tematiko in Škalska liga 2012 bo zagotovo nekaj posebnega.

Svetkove, eko, taborniške, kreativne **DELAVNICE**, foto razstava, **IGRE**
ZBIRALNA AKCIJA = papir, baterije, kartuše, zdravila, plastični pokrovčki
modna revija Cvetke Smetke, eko **kotiček** in drugo

NI NAM VSEENO

OB SVETOVNEM **17. APRIL 2010**

DNEVU ZEMLJE

in **DNEVU**

TABORNIKOV

TITOV TRG,

VELENJE

Rod Jezerski zmaj Velenje
Kjer je taborništvo doma ... že 40 let.
rjz.rutka.net

SVETkova avanTURA

V uredništvo Svetkovega koticika je prispelo zanimivo pismo, ki ga zaradi dolžine ne moremo objaviti v celoti. Mnenje avtorja po imenu Nejc v celoti ne odraža mnenja uredništva, z gotovostjo pa trdim, da vse informacije in namigi v pismu popolnoma držijo!
Nejc, hvala za pismo.

YIS, Svetko

Dragi Svetko!

Presenečen in osupel sem hkrati, koliko stvari se dogaja zadnje čase na mednarodnem področju v naši organizaciji. Pravzaprav komaj sledim vsemu dogajanju, čeprav vestno spremljam delo načelnice, berem vse, kar njena ekipa zapiše v Tabor; največ pa tako ali tako izvem preko Facebooka. Obljubljena spletna stran bo pa tako ali tako zakon!

Navdušen sem, ker je Zveza tabornikov Slovenije, nacionalna skavtska organizacija tudi uradno postala kandidatka za 40. svetovno skavtsko konferenco in 12. svetovni skavtski mladinski forum. Vem, da gre za ogromen dogodek na najvišji ravni, ki bo mnogim mladim v Sloveniji dal priložnost, da spoznajo svetovno skavtsko družino še v drugačni luči, hkrati pa bo Slovenijo in tabornike še trdneje zasidrila na svetovnem zemljevidu skavtstva. Pravo delo pa se šele začinja, zato lahko računaš tudi name!

Slišal sem tudi, da je slovenska odprava na Jamboree 2011 preseгла vsa pričakovanja. Govori se, da utegne biti to celo največja slovenska odprava na svetovna skavtska srečanja, saj se število prijavljenih bliskovito bliža številu 300. Prijave pa so seveda še možne. Res upam, da bodo našli dovolj odličnih vodnikov. Imajo pa super novo spletno stran! Sem prav vesel, tudi prijavnico sem že oddal, ker Švedske 2011 res ne gre zamuditi. Naslednji Jamboree bo šele leta 2015 na Japonskem.

Naj sklenem pisanje še z eno idejo, ki me muči že dalj časa. Že dve leti sem načelnik uspešnega rodu in želim si, da bi kanček velike svetovne skavtske družine pripeljal tudi v našo vas. Vsi ne zmorejo na Jamboreeje, mednarodna izkušnja pa se mi zdi neprecenljiva za vsakega tabornika. Tudi letos bodo bojda v Slovenijo prišle mnoge skavtske skupine iz tujine. Bi bil tako prijazen in poslal kakšno tudi na naš tabor? Bom napisal e-pošto še Nini, naši načelnici za mednarodno dejavnost (ic@scout.si) - gotovo ima največ informacij!

Ko sem si zadnjič dopisoval s skavtskim prijateljem iz tujine, se je poslovili z zanimivo frazo. Bila mi je noro všeč, saj tako preprosto izrazi bistvo - povezanost in predanost svetovni skavtski družini. Ker jo uporabljajo skavti širom sveta, dovoli, da jo (seveda v angleščini) uporabim tudi danes. Torej...

Yours in Scouting.

Nejc

p.s.

Še nekaj, preden zaprem ovojnico. Zadnjič si me spraševal, če smo pripravljene leta 2011 gostiti tudi nekaj britanskih skavtov, ki si bodo po Jamboreeju 2011 v nekaj dneh ogledali Slovenijo. Naš rod se s ponosom in veseljem prijavlja kot gostitelj! Se je prijavil še kdo?

Čistilna akcija

Klemen Markelj

Žan

Očistimo Kranj - Kranj ni več usran

Kranjski taborniki smo skupaj s Poslovno skupino Sava in Mestno občino Kranj v soboto, 27. marca, organizirali že deveto čistilno akcijo Očistimo Kranj - Kranj ni več usran. Akcije se je udeležilo preko 3000 udeležencev, ki so nabrali preko 250 kubičnih metrov smeti.

V okviru akcije je na Glavnem trgu v Kranju potekal tudi spremljalni program. Kranjski taborniki so pripravili likovno delavnico, ekološko podiranje kegljev, ekoorientacijo po starem mestnem jedru in pekli palačinke. Ob koncu akcije smo izbrali tudi najsmet, nagrado so letos dobili učenci OŠ Stane Žagar za najden otroški igralni voziček, in najlepšo risbo. Za nagrade je poskrbela Poslovna skupina Sava.

Taborniška enota CZ intervencijski tabor je poskrbela za toplo obaro na Pungertu, ki so jo bili deležni vsi udeleženci akcije, ki so čistili kanjon Kokre in brežino na Pungertu.

Akcija je kljub kislemu vremenu uspela in kranjski taborniki smo ponosni, da vsako leto k sodelovanju privabimo več ekološko osveščenih udeležencev, ki poskrbijo, da mesto Kranj z okolico pomladne dni pričaka očiščen razne navlake.

Mjeda Vedec

Kolumni

Divja jaga na pohorske koč

Čas je tak, da prihaja pomlad, počasi in gotovo. In v našem rodu to med drugim pomeni, da se bomo odpravili na pomladovanje. Za slednje so priprave trenutno v polnem zamahu.

Ker sem letos prvič vstopila v vlogo starešine pomladovanja, ki je zadolžena za bolj tehnične priprave akcije, sem se tudi prvič srečala z določenimi težavami, ki jih nisem predvidela. In vse je bilo povezano z iskanjem koč na Pohorju, tisočimi klici in milijon elektronskimi sporočili, vse z namenom, da bi našla koč, ki bi ustrezala izjemno strogim taborniškim kriterijem. Ker se nagibamo k temu, da ne bi bivali na vedno istih lokacijah, je bilo treba najti koč, ki a) je še ne poznamo ali b) je že dlje časa nismo obiskali. Drug tak kriterij je bil, da naj bo ponudba koč cenovno ugodna, tretji, da naj ne bo preveč oddaljena od Maribora, in četrti, da naj bo vsaj kolikor toliko urejena. Kmalu pa sem ugotovila, da je pred mano težja naloga, kot sem si mislila. Že ena izmed prvih koč, ki bi ustrezala vsem drugim kriterijem, je imela to pomanjkljivost, da nimajo urejenih sanitarij. Zato sem, logično, vse nadaljnje oskrbnike koč, ki sem jih kontaktirala, med drugim spraševala, ali imajo urejene sanitarije. Ne bi se namreč zgodilo prvič, da smo pristali v koči, kjer je bilo umivanje omejeno na splakovanje pod pazduh in stopal nad umivalnikom, kar pa je seveda prava pravljica le za otroke, ki se imajo toliko bolj fino, kolikor so tudi umazani. Nekaterim lastnikom koč pa so se takšna moja povpraševanja zdela naravnost blasfemična, saj me je eden izmed njih nahrulil kot psa (In to v e-mailu! Si predstavljate tak efekt pisane besede?), da kakšni si pa mi mislimo, da so, da nimajo urejenih sanitarij. In očitno resnično živim v preteklosti, saj koč na Pohorju postajajo vedno bolj luksuzne. Marsikatera koč je namreč padla pod težko roko večjih turističnih družb, ki so jo uredile, temu primerno pa zvišale tudi ceno. Spet druge koč so prevzeli podjetni, na novo oklicani direktorji, ki so zavohali zaslužek v pohorskem turizmu, sedaj pa imajo občutek, da so prijeli boga za, khm, komolec in da vodijo »top of the top« hotel sredi pohorske divjine. Kljub vsem težavam pa smo le uspeli najti koč, kjer se bomo (za nekaj evrov več kot pričakovano) na koncu le imeli lepo.

Pa vendar, še pohajkovanje v naravi, pohodništvo in planinarjenje (samo taborništvo ne) so postali luksuzna vrednota v tem moderniziranem svetu. Ker so vezani na zadnje koticke, kjer se še diha čist zrak in ima voda hecen okus, ker je neoporečna.

Boris Mrak

Taborniki in naša zveza rodov - ni prvoaprilska šala

No, pa smo le dočakali našo redno letno skupščino ZTS. In prišel je trenutek resnice, ali morda še bolje, prišel je trenutek sočuenja s stanjem v organizaciji, ki se nikakor ne more ali noče izviti iz krča, v katerem se nahaja že kar nekaj časa. Saj ne da ne bi taborniki bili sposobni organiziranja vrste dogodkov in akcij, ampak vse bolj se srečujemo s pojavom pomanjkanja kadrov, ki bi želeli ali bili pripravljeni delati na ravni celotne organizacije. Kaj pravzaprav to pomeni? Na letni skupščini ZTS, 20. marca, smo bili priče umiku točke dnevnega reda, ki se je nanašala na izvolitev načelnika (ce) za vzgojo, izobraževanje ter delo z odraslimi v ZTS. Prav neverjetno je, da (že več kot leto dni) nikakor ne moremo najti sposobnega člana, ki bi pokrival za organizacijo tako pomembno področje. Zavedati se moramo, da brez stalnega in kvalitetnega izobraževanja naših lastnih kadrov pade tudi organizacija. Zakaj? Zaradi tega, ker smo zaradi narave organizacije in svojega dela, ki je namenjeno predvsem mladim, prisiljeni v neprestano izobraževanje lastnih kadrov. Zavedati se moramo, da mladi, ki postanejo člani taborniške organizacije, v njej ostajajo aktivni člani samo določeno obdobje (nekaj let). Vrzeli, ki nastajajo zaradi odhoda »starih« članov, mora organizacija stalno dopolnjevati, sicer nam v rodovih začne upadati število članstva in s tem tudi intenzivnost našega dela, ki se najbolj odraža skozi število dogodkov in akcij, ki jih organiziramo ali pa se jih udeležujemo. Na dolgi rok seveda to ne pomeni nič dobrega za organizacijo. In kje bi lahko bil vzrok takega stanja v organizaciji?

Eden od vzrokov je morda že kar tradicionalno negativen odnos rodov (pa ne vseh, da se pravilno razumemo) do naše centralne pisarne. Približno takole razmišlja članstvo: »Pa kaj nam bodo tisti z Zveze? Saj od njih nimamo nič, samo stalno od nas nekaj zahtevajo in še članarino moramo odvajati. Samo delo nam nalagajo in stalno nam nekaj »težijo« s poročili!« In vendar to ni resnica, kajti samo ZTS nam daje možnost, da smo člani WOSM-a in s tem povezanimi pravicami in dolžnostmi, ki izhajajo iz tega. To pomeni, da se kot enakopravni člani svetovne organizacije lahko udeležujemo vseh dogodkov, ki jih organizira svetovna skavtska družina po celem svetu in mi smo del te globalne organizacije. S tem, da smo člani, imamo tudi določene obveznosti, ki jih uresničujemo na ravni celotne organizacije, to pa pomeni, da moramo del svojih moči in časa prenesti na raven Zveze. Temu vprašanju bi moralo vodstvo posvetiti posebno pozornost in začeti spreminjati odnos članstva do našega združenja. To potrjuje tudi število prisotnih delegatov na skupščini (od 158 možnih delegatov je bilo prisotnih samo 68).

Drug vzrok morda leži v prepočasnem prilagajanju organizacije spremenjenim razmeram v družbi. Na kaj mislim? Kot vse kaže, so taborniški kadri preobremenjeni in težko si je predstavljati, da bodo v organizaciji mladi, ki bodo tabornikom lahko namenjali po sedem dni v tednu. Pozabljamo, da se je v Sloveniji v zadnjih 20 letih za nekajkrat povečalo število registriranih društev, s tem pa tudi konkurenca med organizacijami in s tem tudi ponudba aktivnosti, med katerimi lahko izbirajo mladi. S tem ne trdim, da organizacija ni konkurenčna po vsebini svojega dela, temveč da mora organizacija začeti razmišljati in iskati rešitve ter uvajati spremembe za boljše notranjo organizacijo dela, zastopanju rodov itd. Tudi že zaposleni člani organizacije imajo danes povsem drugačen delovni dan, kot so ga imeli zaposleni pred dvajsetimi in nekoliko leti. Tudi to bi moral biti izziv vodstva, da se loti tovrstne prenove notranjega ustroja in dela organizacije.

Ljubljana/Domžale, 1. april 2010

Jaka Bevk - Šeki

Iz malhe strica volka

Moje stare volčje kosti so bile že dodobra prezeble in sem prav vesel pomladi. In z njo smo se prebudili tudi v zeleni bratovščini. Za začetek je bila na vrsti skupščina ZTS, na kateri pa ni bilo povedanega ravno veliko novega. Kot volk sicer rad glodam in prežekujem stare kosti, a tokrat so te kosti že tako stare, da jih res nima več smisla glodati. Vedno isti problemi. Ni ljudi v komisijah, ni udeležbe na skupščini, ni denarja in pa v zlat papir ovite pripombe na letošnji zlet in še lep ščepec samohvale RJZ, ki kar ne morejo preboleti poraza. Za povrhu pa ni bilo prav nobenega besednega dvoboja. Skoraj dolgočasno. Kandidiramo pa baje za organizacijo svetovne skavtske konference. To pa je projekt, ki obeta. A bomo videli, kdo se bo najbolje okoristil s tem. Jaz prav zagotovo ne.

Pa sem si rekel. Dajmo malo zmigat stare kosti. Tekmovanje je na pretek. Ampak kaj izbrati? NOT ima dober renome, a tudi kar visoko ceno. Mogoče bi šel pogledati brate volkce v Škale, ki so cenejši. Še dobro, da sem se tako odločil. Za 35 evrov sem dobil našitek, se do sitega nažrl pečenega mesa, gozdovi v okolici so bili lepi, organizatorji vedno nasmejeni in prijazni ter tudi nagrade so bile lepe. Na NOT-u pa razkuhana pašta ... Fuj in fej, da se je vsem obešala na rebra ... Nobenih sendvičev in pijače, lokacija zopet uro iz Ljubljane, na progi kot vedno vrtača pri vrtači in pa klasični črn našitek za na paradni kožuh in to je to. V času, ko je treba gledati na vsak evro, je to absolutno premalo za najbolj prestižno orientacijsko tekmovanje. In potem se čudijo, zakaj je vsako leto manjša udeležba.

Tudi mi volki iz zelene bratovščine nismo več to, kar smo bili. Lahko bi dejal: »Mi o volku, na vrata pa dihur.«

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Mles Cijan (mles.cijan@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com) - pomočnik urednika, Petra Gmek (stra.gmek@gmail.com) - urednica sklopa Igla, Tadeja Rome (whatshtername.nessye@gmail.com) - urednica sklopa Ugodnostičina, Žan Kuralt (zan.kuralt@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Binjak (binj@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bazič (barbara.bazic@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Eva Bolha (evabolha@hotmail.com), Tina Bizan (tina.bizan@gmail.com), Gašper Cesar (cesargasper@gmail.com), Borut Cerkevnik (borut.cerkevnik@guest.arnes.si), Matjaz Kerman (kaskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Jemeja Modic (jemeja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@rovacs.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tomaz Snigajda (snigajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com) in Domen Sverko (dsvsz001@yahoo.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com).

Ustanovitelji: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sponzorira: Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,06 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi turek v mesecu. ODV je vrščen v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija tabor je vpisana v razvid medijev ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

SCOUTS

Taborniki ustvarjamo boljši svet

SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	SROJ ZA IZKOPAVANJE IN NAKLADANJE	PRIPADNIK AMISEV	ZOORNI DEL STOPALA	TABOR	KEMIJSKI ZNAK ZA RENOJ	IME PEVKE IN RADIJSKE VODITELJICE RUPEL	IME NEKDANEGA MINISTRA BRAVCA
ZNAN SLOVENSKI IGRALEC IVO				VODNA ŽIVAL IGL. PISATELJ EMANUEL			
VRSTA VIŠNJE							
KOL. DIRKA PO ITALIJI					JANKO ROPRET		
SUSILEC ZA LASE					IGRALEC KILMER		
TABOR	NESTROKOV-NOAK, AMATER	ODPRTINA V STENI (NISO VRATA)	ZNAČAJ, ETOS, NRAVNOST	5. IN 10. ČRKA ABECEDE	SIMBOL ZA ERIBJ MASTNA TEKOČINA		
GL. MESTO VELIKE BRITANIJE						GRŠKI BOG VOJNE	PRITRDI- NICA LJUBLJANSKA BLAGOVNICA
VRSTA BARV, SLIKARSKA TEHNIKA							LEPA CVETLICA (PERLUNKA), TUDI ŽENSKO IME
HRVAŠKA NAFTNA INDUSTRIJA				PRIPRAVA ZA VPIREGO			SRUPENA TEKOČINA IZ BENČOLJA ŽIVLJENSKA TEKOČINA
KOVANJE (KRAUŠE)				LADSKI ALI LETALSKI VEJAK (PROPELER)			SRŠKA ČRKA BOŠTAN OKORN
						BOSNA IN HERCEGO- VINA	IZRASTEK NA KONCU PRSTOV
						OŠTRA KONICA	

Iz taborniške pesmarice

Dež

Helena Blagne & Demolition Group

Gasper Cerar
SiNi

Am Dm E
Bila kot sonce, ki sveti zame,
Dm E Am
si daleč vroča in bleščeča.

Am Dm E
Tesno objeta lebdiva v sanjah,
Dm E Am
nad blatnim poljem cvetočim.

Dm E
vse dneve svoje sem gledal vate,
Dm E Am
sežgala si mi oči.

Dm E
In cvet najlepši dišal bo zame,
Dm E Am
tako kot tvoje telo.

Ref:
Am C Dm E
Naj pesem neba vsuje
Dm F E Am
na najino se ljubezen,
Am C Dm E
kot kaplje dežja sreče,
Dm F E Am
ki padajo dan na dan.

Ref:
Am C Dm E
Naj pesem neba vsuje
Dm F E Am
na najino se ljubezen,
Am C Dm E
kot kaplje dežja sreče,
Dm F E Am
ki padajo dan na dan.
(refren se ponavlja do konca)

Am C Dm E
Dm F E Am
Am C Dm E
Dm F E Am

Koledar pomladanskih akcij

Tadeja Rome

10.-11. april 2010 - Grozljivo orientacijsko tekmovanje in kričanje - GOTIK - RDV Ljubljana

Primerno za GG+.

Več informacij na <http://rdv.rutka.net/gotik>.

Foto: SINI

17. april 2010 - V mestu in naravi skačemo po travi - Taborniški festival - MZT

Ljubljanski taborniki že štirinajstič zapored pripravljamo Taborniški festival. Vabimo vas, da skupaj preživimo čudovit dan, ki ga še dolgo ne bomo pozabili, saj bo minil v krogu taborniških prijateljev in najboljših delavnic.

Letos se bomo taborniki na Feštilavu izkazali tudi kot okolju prijazni ljudje, in sicer s čistilno akcijo, ki se je bomo udeležili v sklopu akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu.

Več nas bo, bolj bo fino!

Vabimo vas, da se nam pridružite v soboto, 17. aprila, v parku Tivoli. Med 10. in 13. uro bodo potekale delavnice, nato pa sledi še čistilna akcija na Rožniku.

Več informacij sledi v kratkem, če pa imate kakršnokoli vprašanje, nam lahko pišete na ana.britovsek@gmail.com ali matej.klinc@gmail.com.

15. april 2010 - Dvournna delavnica: pionirski objekti - MZT

Potekala bo v Ljubljani, ura in prostor bosta sporočena naknadno, saj je vse odvisno od vremena (delavnica se bo izvedla na prostem). Delavnico bodo izvajali "pionirci" s končanim tečajem pionirstva. Program bo razdelan tako, da bo vsakdo lahko našel nekaj, kar ga pri pionirstvu veseli (vezave, vozli, pionirski objekti, pečice ipd.).

Več informacij sledi kmalu na www.rutka.net.

Foto: Sini

17. april 2010 - Ni nam vseeno - Velenje

Velenjski taborniki drugo leto zapored pripravljamo Ni nam vseeno.

Vabimo vas, da se nam v soboto, 17. aprila, med 9. in 14. uro pridružite na Titovem trgu v Velenju, da spet skupaj preživimo en nepozaben dan, poln takšnih in drugačnih dogodivščin.

In kaj bomo letos počeli? Delavnice (Svetkove, taborniške, eko in iz naravnih materialov), igre (Svetkove, taborniške, družabne in eko), orientiring presenečenja, zbiralna akcija papirja, plastičnih zamaškov, baterij, starih zdravil in kartušč ter foto razstava in eko kotiček.

Foto: SINI

13. maj 2010 - Dvournna delavnica: vloga gospodarja - MZT

Delavnica bo potekala v Ljubljani.

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

15. maj 2010 - 15. Spust po Ljubljani - RBS Ljubljana

Letos se bo zgodila najbolj ekološka, taborniška in mokra akcija pri nas! Vedite, da je dan D 15. maj, nove propozicije, prijavnica in razpis pa so na poti. Dvigujte uteži in vadite pobiranje smeti. Spust po Ljubljani se bliža.

Vabljeni ste PP-ji in starejši (16+). Ekipe so dvo- in tričlanske, tekmujete lahko v (spolno) mešanih ekipah. Na tekmovanju lahko sodelujete tudi, če nimate svojega kanuja - a vedite, da velja pravilo: kdor prej pride, prej melje!

Več informacij sledi na <http://rbs.rutka.net/spust>.

22. maj 2010 - Ščukanjanje - RJŠ Cerknica

Rod Jezerska ščuka iz Cerknice vas vabi na orientacijsko tekmovanje ob in na Cerknškem jezeru. Del tekmovanja poteka po vodi v kanujih, del pa po suhem. Pomerili se boste lahko v lokostrelstvu, poznavanju taborniških šeg in navad, prehodu minskega polja, prihodu pot kotom in v najbolj zabavnih igrah. Primerno za GG+.

Več informacij na www.scuke.si.

15. maj 2010 - Mestna avantura - ROGLA

Za vse avanturiste pripravljamo nepozabno dogodivščino na Rogli.

Zmoreš? Si prepričan? Pridi in poizkusi!

Več informacij na <http://ma.adventurerace.si>.

22. maj 2010 - Žaboboj - MZT

Potekal bo v bližnji okolici Ljubljane, dostopen z mestnim avtobusom. Kategorije so primerne za MČ+.

Več informacij sledi na www.rutka.net.

 poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

18.-20. junij 2010 - Adventure race Slovenia 2010 - RJZ Velenje

Že osmo leto zapored taborniki iz Rodu Jezerski zmaj Velenje za vas pripravljamo še eno nepozabno avanturo mednarodnih razsežnosti. Vse, ki si želite preizkusiti meje svojih sposobnosti ali pa sodelovati kot prostovoljci, lepo vabimo. Zmoreš? Si prepričan? Pridi in poizkusi! Več informacij na: <http://www.adventurerace.si>.

Foto: SiNi

DOTIK

SiNi

Skok v pomlad

**Končno prišel tisti je pomladni čas,
ko ptički s pesmijo navsezgodaj prebudijo nas.
Res končno pomladne rožice pridejo na plan ...
zvončki, trobentice, žafran ...
noro pisan naš je zdaj vsakdan.
Sedaj pravih izgovorov več ni ...
takoј rutko brž nadeni si,
k novim dogodivščinam se zdaj mudi.**

Glavni palačinkopek letos.
Foto: Zan Kuralt

Čiščimo Kranj

**Tukaj bi bila lahko
TVOJA fotografija.
Pošlji nam jo na
revija.tabor@gmail.com**

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

Škalska liga

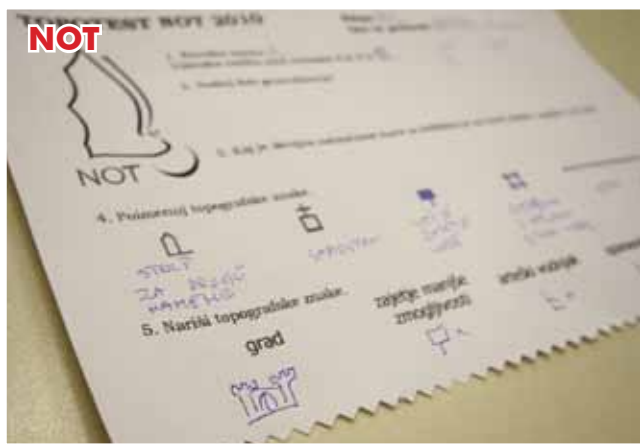
Pozor! Ženska za volanom.
Foto: SiNi

**Ribiška palica najdena v kanjonu
Kokre. Foto: Zan Kuralt**

Vsi smo za! Foto: SiNi
Skupščina ZTS

**Izvirna rešitev Petra Rinka na
topotestih. Foto: Miha Grgič Jelen**

14. taborniški festival

park tivoli

17. april 2010

od 10. do 13. ure

ublek

lokostrelstvo

hoja po vrvi

proga preživetja

A-janje

žongliranje

kanuji

V mestu

in naravi

skačemo po travi!

www.mzt.org

mesna pveza
tabornikov
slovenske

